

Annals Veterinaris

EXPOAVIGA

Salón Internacional
de la Técnica Avícola
y Ganadera

Publicació del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya

N.º 5 Desembre 1989

RHÔNE MÉRIEUX

LAS VACUNAS PORCINAS DE ULTIMA GENERACION

GESKALONE®

vacuna viva liofilizada contra la enfermedad de Aujeszky, para cerdos de engorde

GESKYPUR®

vacuna inactivada contra la enfermedad de Aujeszky a base de subunidades virales

GRIPORIFFA®

vacuna inactivada contra la gripe porcina, con adyuvante oleoso

IMOCOLIPOR 5®

vacuna inactivada y adyuvada contra la colibacilosis neonatal del lechón

PARVOJECT®

vacuna inactivada adyuvada contra la parvovirus porcina

RHINIFFA®

vacuna inactivada adyuvada contra la rinitis atrofica

RUVAX®

vacuna inactivada, adyuvada, contra el mal rojo

**LABORATORIOS
RHÔNE MÉRIEUX**

c/Germà Estruch, 9 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona) - Teléf. (93) 370 13 11 - Telefax 370 56 54

Aquest és el cinquè número d'ANNALS VETERINARIS, l'exemplar que obra la dècada dels 90. Fent una revisió del que ha estat la nostra publicació fins ara, creiem que ens hem de sentir satisfets de l'evolució que ha sofert. Ens adonem que estem aconseguint fer d'ANNALS VETERINARIS el mitjà per a difondre els temes d'interès i les vostres opinions, així com per a servir de vincle a tot el col·lectiu; la polèmica amb la

iniciativa o suggeriment serà ben acollit pel Consell Editorial. Altrament, pel que fa a aquest número, hem fet un recull del que ha estat la vuitena edició d'EXPOAVIGA i hem recollit opinió d'alguns polítics i professionals sobre aquest Saló, com la del Sr. Francesc Monné i la del Sr. Pere Clós, entre d'altres. Tambè entrevistem el President de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya, el Dr. Miquel Luera i parlem amb dues joves veterinàries, Sara i Maria, que tenen com a objectiu marxar al Zaire per a portar a terme un projecte de VETERMON.

Pel que fa a la secció «A Debat», hem recollit tota aquella informació que sobre les darreres «famoses» oposicions us poden donar elements per emetre el vostre propi judici sobre aquest tema que resta obert en espera de les vostres opinions.

Amb el proper número, ja serem en una nova dècada, així que aprofitem l'avinentsa per a desitjar-vos una feliç entrada d'any. □

Annals Veterinaris

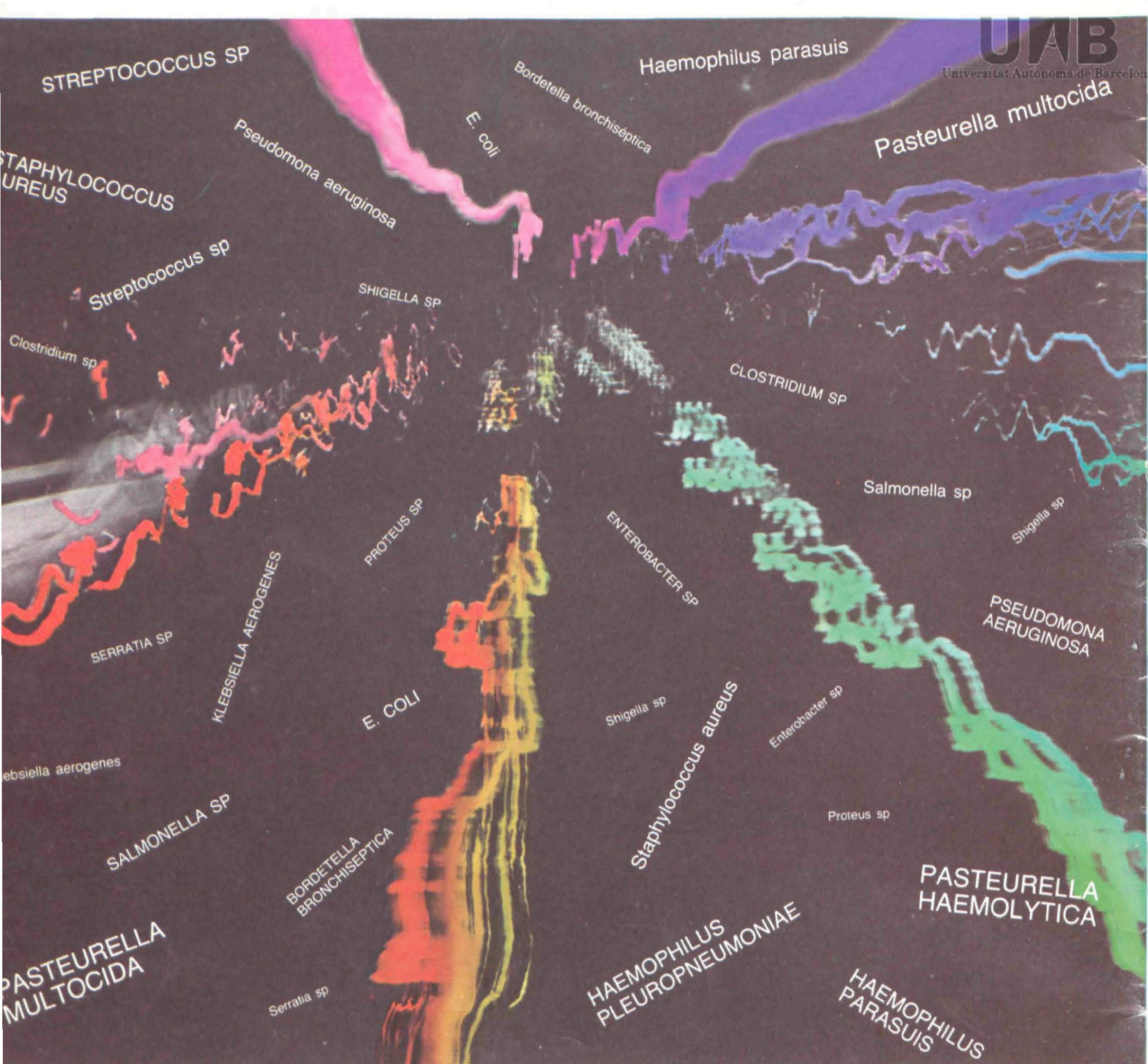

Publicació del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya

N.º 5 Desembre 1989

darrera entrevista, sobre la qual trobareu una resposta en aquest exemplar, els comentaris entre passadissos que, malauradament, no ens arriben per escrit, i les col·laboracions que comencem a rebre, donen resposta als nostres objectius. Malgrat això, estem asabentats que no tothom està conforme amb els temes que s'hi tracten o amb els personatges que s'hi escullen com a portaveus dels articles. No és fàcil de contentar tothom, però qualsevol

GENTAMOX

GENTAMOX
Suspensión inyectable
de Amoxicilina
y Gentamicina

Gran estabilidad e inyectabilidad
Alta biodisponibilidad
Niveles hemáticos duraderos
Asociación sinérgica
Amplio espectro de acción bacteriana

Annals **Veterinaris** **SUMARI**

EDITORIAL

3

TEMA DE PORTADA

7

El propassat mes de novembre es va celebrar a Barcelona el Saló Internacional de la Tècnica Avícola i Ramadera, EXPOAVIGA. El creixement d'aquest Saló es fa cada edició més pal·lès. Polítics i professionals ens donen la seva opinió sobre EXPOAVIGA 89.

ENTREVISTA

11

Ara fa 25 anys que es va crear l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya. Actualment el Dr. Miquel Luera n'és el president.

Amb ell parlem del futur de la professió, de les relacions de l'Acadèmia amb el Consell, amb AVEPA i amb la resta d'Acadèmies de l'Estat i també dels nous estatuts.

TRIBUNA D'OPINIÓ

14

Francesc Florit i Josep Dalmau, participants tots ells en l'elaboració del reglament de petits animals, en diuen ara la seva sobre aquest tema.

REPORTATGE

16

Sara i Maria són veterinàries des de fa dos anys i, als seus 24 anys, ho tenen molt clar: estan disposades a passar quatre anys en una petita població de El Zaire, Kikuvo, on pensen aplicar els seus coneixements per a col·laborar en la millora del tercer món. Pel moment han fet una prospecció sobre el terreny d'un mes sobre la qual en parlem, ara només esperen amb molta il·lusió la subvenció que els permeti d'acomplir el seu objectiu.

A DEBAT

19

Oposicions, es van convocar, va passar molt de temps, molts companys i coneguts es van presentar, vam esperar els resultats i, una vegada que els tenim, us en fem cinc cèntims, l'última paraula és vostra.

NOTÍCIES VETERINÀRIES

20

COL·LABORACIONS

24

REVISTA DE PREMSA

26

TAULÓ D'ANUNCIS

30

Publicació del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya

Avda. República Argentina, 25
Tel. 211 24 66. 08023 Barcelona

Consell editorial:

Joan Ballabriga
Joaquim Camón
Quintí Camprubí
Xavier Carré
Francesc Florit
Montse Gil
Josep Godia
Miquel Molist
Francesc Monné
Joan Pucurull
Jaume Roca Torres

Coordinació:
Teresa Calpe

Annals VETERINARIS no comparteix necessàriament les opinions dels seus col·laboradors.

Fotografies: A. Monge
Edita: Pulso Ediciones, S.A.
Imprimeix: POLICROM S.A.
Dipòsit Legal: B. 8240-1958.
ISSN: 0210-752 X

N.º 5 Desembre 1989

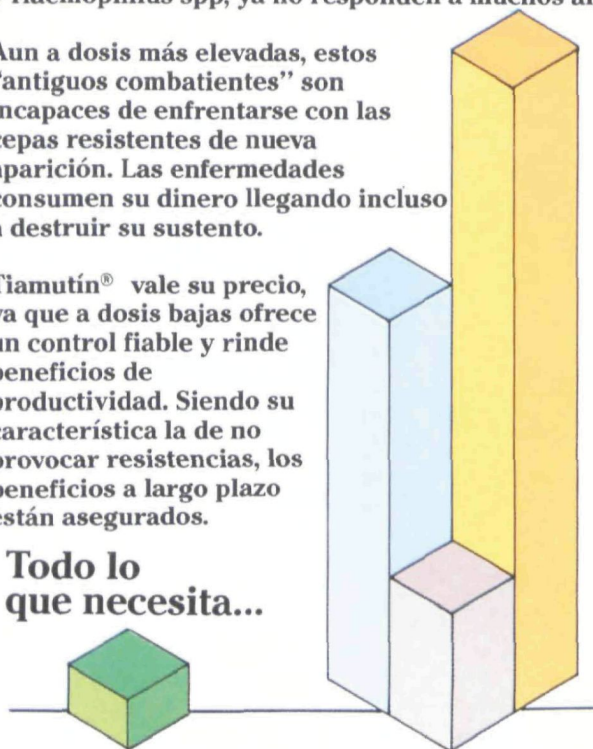
Combata la ola mortal...

La aparición de resistencias es una amenaza creciente. Los Mycoplasmas, Treponemas, Gérmenes Gramm positivos y Haemophilus spp, ya no responden a muchos antiinfecciosos.

Aun a dosis más elevadas, estos "antiguos combatientes" son incapaces de enfrentarse con las cepas resistentes de nueva aparición. Las enfermedades consumen su dinero llegando incluso a destruir su sustento.

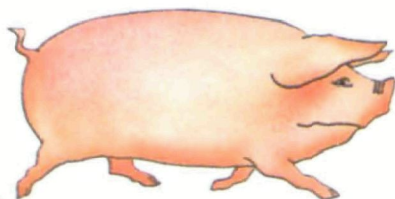
Tiamutin® vale su precio, ya que a dosis bajas ofrece un control fiable y rinde beneficios de productividad. Siendo su característica la de no provocar resistencias, los beneficios a largo plazo están asegurados.

Todo lo
que necesita...

TIAMULINA OTROS ANTIINFECCIOSOS

Representación de las cantidades relativas (concentraciones inhibitorias mínimas) de tiamulina y otros antiinfecciosos comunes que se necesitan para detener la propagación de los gérmenes patógenos. Disponemos de datos a su disposición.

tiamutin®

Investigación suiza más experiencias en todo el mundo.

Es un producto producido por SANDOZ (Basilea)

Fabricado y distribuido en España por:
LABORATORIOS CALIER, S.A.
Travessera de Gràcia, 43 - 08021 Barcelona
Tel. (93) 214 10 04 - Télex 54545 - Fax 201 16 52

Distribuidor exclusivo para Portugal:
QUIFIPOR, Lda.
Avda. Barbosa du Bocage, 45, 6º - 1000 Lisboa
Tel. 73 28 62 - Télex 64864 - Fax 73 26 09

Un
Futuro
Seguro

Tiamutin® se conoce como Tiotilin® en algunos países y Denagard® en los EE.UU. y Canadá.

El Saló de la Tècnica Avícola i Ramadera. EXPOAVIGA 89

EXPOAVIGA va celebrar aquest passat mes de novembre la vuitena edició en la Fira de Barcelona. El Saló Internacional de la Tècnica Avícola i Ramadera ha presentat una extensa oferta de novetats tant en tecnologia agrícola com ramadera i s'ha consolidat com a punt de trobada internacional.

El creixement d'EXPOAVIGA ha estat notable respecte d'altres anys: la superfície d'exposició va arribar a 70.000 metres quadrats i van ser 608 els expositors que es van poder visitar. Aquestes dades suposen un 12 per cent més tant en superfície com en nombre d'expositors, respecte a d'altres convocatòries. Cal remarcar la forta representació internacional, que en cada edició s'ha incrementat. Enguany, hi havia una representació de 24 països i durant l'edició de l'any 87 van visitar el Saló 40 mil professionals del sector, el 20 per cent dels quals pertanyia a diferents països estrangers. En aquesta edició, van participar-hi: Argentina, Austràlia, Bèlgica, Bulgària, Canadà, la Xina, Dinamar-

ca, Espanya, els Estats Units, França, Holanda, Hongria, Israel, Itàlia, el Japó, Mèxic, Noruega, Nova Zelanda, Portugal, la República Federal d'Alemanya, el Regne Unit, Suècia i Suïssa. Aquest augment de participació estrangera va estat motivat per la incorporació d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea i la firma de l'Acta Unica Europea. Aquest augment confirma també la projecció exterior que ha caracteritzat EXPOAVIGA des de la seva fundació i que reforça el seu paper com a únic certàmen monogràfic de tecnologia ramadera que té lloc a Espanya.

Jornades tècniques del Saló

Més d'un centenar de professionals, científics, i especialistes van ser ponents en les Jornades tècniques del Saló de la Tècnica Avícola i Ramadera. Els científics provenien de vuit països: Alemanya Federal, Es-

Con sus cuidados profesionales y la nutrición completa de **Purina**, vivirán fuertes y sanos,... felices.

Millones de animales de compañía disfrutan de una vida más larga y saludable, gracias, cada vez más, a rigurosos y atentos cuidados profesionales y a una completa y equilibrada nutrición.

Purina, líder mundial en la alimentación animal, lo sabe. Por eso desde 1926 ha desarrollado en su centro de investigación de Gray Summit, (Missouri), el mayor del mundo en su especialidad, una extensa gama de productos destinados a proporcionar una equilibrada nutrición a perros y gatos.

Productos que contienen hasta 43 nutrientes esenciales que ayudan a los animales domésticos a estar en plena forma durante más años, siendo además, muy digestivos y apetecibles para el animal.

Puppy Chow, Dog Chow, Hi-Pro y Cat Chow, forman una gama de alimentación completa y equilibrada, resultado de una laboriosa investigación y cuya calidad ha sido demostrada en todo el mundo.

Por eso, para asegurar una vida más larga y saludable a perros y gatos, recomiende una nutrición completa y equilibrada.

Recomiende Purina, con toda garantía.

**La investigación
es la diferencia.**

**Una completa y equilibrada nutrición
para una vida más larga y saludable.**

panya, els Estats Units, França, Holanda, Hongria, el Regne Unit i Suïssa. Tots els ponents eren especialistes de reconegut prestigi internacional i la majoria d'ells pertanyien a les universitats, escoles i entitats més destacades de l'àmbit mundial sobre investigacions agropecuàries.

Les jornades i simposis que es van celebrar en aquesta edició van ser els següents:

- XXVII Simposi de la Secció Espanyola de l'Associació Mundial d'Avicultura Científica (WPSA)
- X Simposi de l'Associació Nacional de Porcicultura Científica (ANAPORC)
- III Jornades Tècniques Internacionals sobre el Cavall
- IV Jornada Tècnica Internacional de Cunicultura.
- II Jornades Tècniques Internacionals d'Animals de Companyia.
- VI Jornada Tècnica sobre el Ramat oví i caprí.
- V Jornades Internacionals sobre voltors.

Mostra Internacional del Ramat Selecte

Aquesta mostra va comptar amb la participació de més de mil caps de ramat de raça selecte provinents de: Àustria, Bèlgica, Itàlia, França, Gran Bretanya, Suïssa, Holanda i Espanya. La mostra ha arribat a un gran nivell i ara per ara és un clar exponent de les possibilitats de la genètica en la millora de les races.

La Mostra va aconseguir el seu objectiu: estimular i promocionar la cria de ramat selecte i preuar les millors obtingudes mitjançant la genètica, així com comparar les tècniques i procediments selectius en el sector ramader. Amb aquest motiu es van exhibir exemplars de vacú, porcí, oví, caprí i cunícula, representants de programes de selecció d'alta genètica.

El ramat porcí selecte va estar representat per uns 600 exemplars de races Pietrain, Landrace, Large White, Duroc i Large Belga. Altrament, uns 150 exemplars d'aquestes races van prendre part en el IV Concurs Morfològic Nacional de Ramat Porcí Selecte, organitzat per l'Associació Nacional de Porcí Selecte (ANPS).

En la part de la mostra dedicada al ramat vacú, la raça Frisona va ser la protagonista del XII Concurs Nacional de la Raça Frisona, organitzat per l'Associació Nacional de la Raça Frisona (ANFE) en la qual van participar uns 300 exemplars.

Per últim, cal fer menció de la participació del Ministeri d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació que, mitjançant la Federació Espanyola d'Associacions de Ramat Selecte (FEAGAS), va exhibir una completa representació d'exemplars de races autòctones.

SIZOO. La mostra professional d'animals de companyia

Al Saló EXPOAVIGA, el sector d'animals de companyia té el seu propi espai. Aquesta mostra, que enguany ha estat batejada amb el nom de SIZOO, V Mostra d'Animals de Companyia, està augmentant edició darrera edició el seu protagonisme ja que és un sector en expansió a Espanya. La mostra va comptar amb una completa oferta relacionada amb el món professional i comercial d'aquest sector.

El fet que aquesta mostra compti des d'ara amb un nom propi està motivat per la importància creixent de l'animal domèstic i el seu món.

Europa compta aproximadament amb 40 milions d'animals de companyia. A Espanya, el volum de facturació del mercat d'alimentació està als voltants dels 9 mil milions de pessetes. Així mateix hi ha uns 4 milions de llars que tenen algun animal de companyia, els quals compten per a la seva assistència amb uns

1.500 veterinaris especialitzats. A més de les 70 empreses del sector que es van aplegar a EXPOAVIGA, també s'hi van desenvolupar les Jornades Tècniques d'Animals de Companyia.

La part més extensa d'EXPOAVIGA és la mostra comercial de Tecnologia Ramadera, en què les empreses exposadores exhibeixen els seus últims productes i serveis. La mostra quedava dividida en diferents sectors: la part d'alimentació animal reunia des de fabricant de pinsos fins a les últimes tecnologies aplicades a la indústria de l'alimentació, el sector de mitjans de producció donava a conèixer l'oferta disponible en materials, equips, construccions i instal·lacions ramaderes.

Veterinariis

Altrament, eren presents laboratoris, productes químics, i farmacològics així com materials i equips de sanitat animal que englobaven tot el sector sanitari de l'exposició.

Pel que fa a la industrialització, s'hi podien trobar des d'indústries de primera transformació fins a d'altres auxiliars i complementàries, de transports i informatització. D'altra banda, la producció forratgera també va ser-hi present per a deixar coberts tots els aspectes i cicles de la ramaderia. Per últim, EXPOAVIGA ens va oferir una àmplia gamma d'empreses de suport i assistència al sector ramader: transport, ferratges, pinsos, assessorament tècnic general, informàtica aplicada a la producció agrària, cooperatives, premsa i publicacions especialitzades.

Quina és la vostra opinió sobre EXPOAVIGA 89?

Francesc Monné i Orga
President de Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona

«En general, estic satisfet de com s'ha desenvolupat EXPOAVIGA enguany. Recordo quan va sortir la idea de fer aquest Saló i des de llavors fins ara el canvi i el creixement ha estat present edició darrera edició.

Només cal veure les estadístiques del Saló: tant els expositors, els visitants, la superfície de la Fira, com molts d'altres aspectes, són dades que ens donen fiabilitat d'aquest creixement del Saló.

Evidentment, crec que algunes coses es poden modificar i, per fer una anàlisi del resultat del Saló, els membres del comitè organitzador ens reunirem properament. Un dels aspectes que es pot millorar és el de les jornades tècniques que resulten massa comprimides i extenses en relació al poc temps que dura EXPOAVIGA. D'altra banda, crec que la representació del sector de petits animals ha d'anar a més i, de fet, es podria fer un Saló més obert al públic en general potenciant aquest sector que cada vegada és més important entre la població».

Pere Clos i Barnils
President USAC - Joves Agricultors

«EXPOAVIGA, en quant a l'exposició del Saló, és la millor d'Europa tant per la quantitat com per la qualitat del bestiar.

En el porcí és comparable a la de Lautrech, que és la més important d'Europa, però a EXPOAVIGA hi ha més quantitat de bestiar. En conjunt queda molt per sobre de la cima de París, Anglaterra, Verona, Dinamarca, etc.

És una mostra espectacular de la importància econòmica que té la ramaderia a tot l'Estat tant per ella mateixa com pels altres sectors de producció que la complementen: fabricació de pinsos, transport, laboratoris, instal·lacions ramaderes, etc. Tòt això deixant a part el que representa la ramaderia sobre el sector

de transformació perquè aquest ja queda demostrat quan es celebra ALIMENTARIA.

Pel que fa a les deficiències, podríem destacar el procés regressiu de les jornades tècniques en contrast amb la resta. Caldria reforçar aquest aspecte tan important per a un millor seguiment del desenvolupament dels sectors de la ramaderia. També falta un pavelló destinat exclusivament a les innovacions tècniques dels darrers anys per a facilitar i aprofitar el temps del visitant professional, ja que molts no tenim temps de visitar tota la fira i se'ns fa impossible de veure les novetats, que sovint s'hi troben barrejades amb la resta.

L'organització del Saló és la millor d'Europa amb considerable diferència respecte les altres».

Ferran de Muller
President d'AGROPRES, Associació de Periodistes i Escriptors agraris de Catalunya

«Crec que EXPOAVIGA 89 va ser un èxit global tant pel nivell dels participants, expositors i públic assistent. Aquest Saló destaca d'altres perquè és força professional. Les jornades que es van fer eren de bon nivell, però potser caldria destacar que estaven adreçades únicament a tècnics veterinaris. Seria interessant que s'hi tingués en compte el ramader pel desenvolupament de les jornades o bé que s'hi establissin dos nivells.

Pel que fa a les jornades internacionals de premsa agrària, es va intentar concienciar tothom de la situació actual i del camí que s'ha de seguir. Caldria més presència de premsa agrària en els mitjans de comunicació. Cal que els qui treballem en aquest camp intentem de tenir una bona formació com a tècnics i periodistes.

En les jornades, també s'hi va tractar de la situació a d'altres països europeus, que és semblant a la situació nostra».

Manuel Martín Lobo
President de l'Associació de Periodistes i Escriptors Agraris d'Espanya

«EXPOAVIGA 89 me ha dejado una buena impresión, tanto por sus instalaciones como por la organización, que ha sido excelente. Se que tanto la exposición como las jornadas han sido ampliadas este año, lo cual supone que es un Saló en crecimiento que aumenta su participación en cada certamen.

En las jornadas internacionales de prensa agraria en las que participé, se habló sobre el ejercicio del periodismo agrario en España, la internacionalización de los profesionales que nos dedicamos al periodismo agrario y el cada vez menor interés que sobre este tema demuestran los medios de comunicación. Por ejemplo, antes existían las páginas de temas agrarios en prensa que han ido desapareciendo. Creo que hemos de luchar por nuestra profesión y, sobre todo, por las nuevas generaciones».

MIQUEL LUERA

Miquel Luera té 60 anys, va estudiar a la Facultat de Veterinària de León entre els anys 1949 i 1954, té dos hobbies, el futbol-sala i el tennis, està casat, té dos fills i —segons diu— bon humor.

El Dr. Luera és el president de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya. La seva feina consisteix en dirigir els serveis veterinaris del parc zoològic de Barcelona.

Anteriorment havia estat president d'AVEPA, organització de la qual en va ser fundador. A AVEPA, hi va estar col·laborant durant 23 anys i ara n'és president d'Honor; és per aquest motiu que se l'estima com a un fill. Amb ell, però, parlem de la Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya.

P. Dr. Luera, com i quan es va crear l'Acadèmia?

R. L'Acadèmia es va crear ara fa quasi 25 anys, gràcies a una visió de futur que va tenir el president, el senyor Sèculi, que va creure que el Col·legi de Veterinaris necessitava un braç que obrís una activitat científica. El primer president va ser el senyor Salvador Riera, el qual amb el seu equip va fer que el ressó de l'Acadèmia se sentís arreu de l'Estat.

Més endavant l'organització va passar una sèrie de vicissituds, entre les quals hi ha la pèrdua del senyor Riera, que era la mà que empenyia l'empresa des del front. Sense desmerèixer la tasca portada a terme pels presidents que el van succeir, podria dir que l'Acadèmia continua estant en actiu amb més o menys intensitat. Podem dir que ara

Annals Veterinaris

torna, una mica, a ser la nina dels ulls d'altres acadèmies de l'Estat que fan una feina similar. Cal tenir en compte que moltes de les Acadèmies Veterinàries que hi ha a l'Estat no tenen l'activitat que quasi sempre ha tingut la de Catalunya.

P. Quina relació manté l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya amb les d'altres Comunitats de l'Estat?

R. Nosaltres sempre enviem els programes de les activitats que fem, dels congressos, conferències, etc. I nosaltres, en canvi —potser per problemes del correu— no rebem tota la informació que ens agradaria de rebre. Malgrat tot, tenim una relació cordial amb totes aquestes.

P. I amb el Consell General de Col·legis de Catalunya, quin tipus de relació hi ha?

R. Molt bona. A més de ser el seu braç científic, hi ha molts punts de vista comuns sobre com ha de ser la Veterinària a Catalunya.

De tota manera, de vegades voldríem que ens ajudessin més. Sobre tot en l'àmbit econòmic.

P. De quin pressupost disposa l'Acadèmia?

R. Això sempre depèn de les activitats. Ens en sortim amb dificultats però anem fent. De vegades fem cursos, seminaris i jornades en què cal participar-hi pagant i, amb els diners que s'ingressen, podem subvencionar d'altres activitats. És a dir, tot el que recollim es reinverteix en nous projectes. De tota manera, ens continuen faltant recursos.

P. Esteu satisfets amb l'assistència als actes que s'organitzen?

R. No ens podem queixar. La gent va sobre tot als actes més interessants i a vegades es queixen perquè han de pagar. Des d'aquí faig una crida perquè vinguin a les assemblees anuals i aportin les suggerències a l'Acadèmia, així com perquè plantegin aquestes qüestions i els temes que els agradaria de tractar.

P. Com és que s'organitzen més actes a Catalunya que a la resta de Col·legis Veterinaris del Estat?

R. Sovint ens hem trobat que un mateix conferenciant podria donar la mateixa conferència a dos llocs i nosaltres mai no hem proposat que la donés primer a Barcelona. Aleshores l'altre lloc on havia d'anar s'ha sentit molest. Ens ha dit: «Què us heu pensat, de nosaltres, que som un equip de segona divisió?». Des d'aquí m'agradaria fer entendre que l'Acadèmia és de tots i que el problema és bo de tractar-lo desde la mateixa Acadèmia.

P. S'ha dit que l'Acadèmia es volia deslligar del Col·legi. És cert?

R. De cap manera. En l'Acadèmia s'han fet uns nous estatuts que donen una nova sortida i impuls a l'Acadèmia, però es respecten els drets dels antics acadèmics. La nova reglamentació és sobre la qual es basen els acadèmics nous i estan pensades perquè s'impulsi l'interès a ser acadèmic. A més, dins dels Estatuts hi ha un apartat que

indica clarament que l'Acadèmia mai no podrà estar deslligada del Col·legi.

P. Quan entraran en vigor els nous Estatuts?

R. De moment s'ha fet l'esborrany. Abans d'acabar l'any o a primers del pròxim està previst fer una assemblea extraordinària per a presentar els nous estatuts, que abans s'hauran d'haver enviat per correu als interessats. Però cal fer assenyalar que ha costat molt, i de fet està costant, passar d'una Acadèmia a l'altra.

P. Es van fer gestions per ser «Reial Acadèmia»?

R. Sí precisament jo vaig ser qui va portar tota la gestió. L'Acadèmia de Madrid va fer-ne la sol·licitud i no tan sols se li va concedir sinó que el Rei va voler entrevistar-se amb tots els presidents de les restants Acadèmies. El Rei va ser molt cordial amb tothom però després ens van dir que si nosaltres volíem aquesta titulació, l'hauríem de demanar.

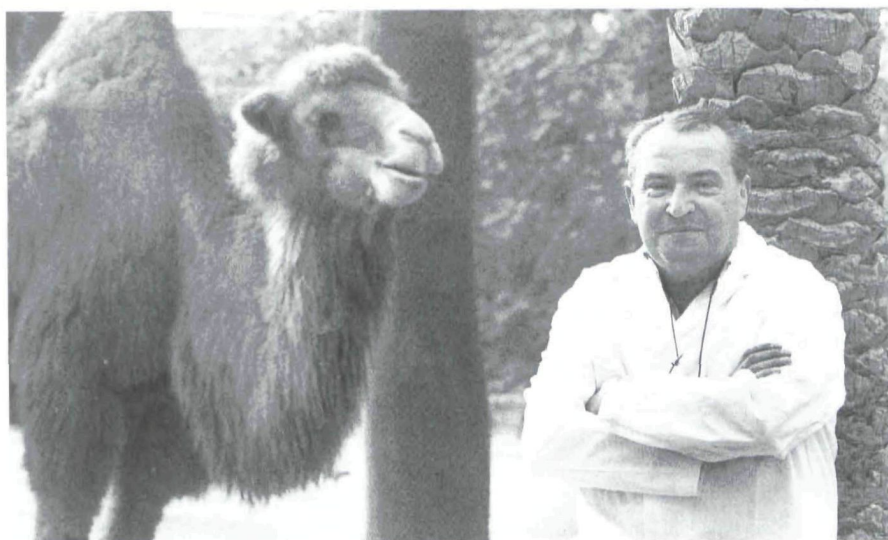
Així doncs, l'Acadèmia de Madrid ja no és diu de Madrid sinó que es diu: Real Academia de Ciencias Veterinarias. Lògicament, sembla que sigui l'única acadèmia de l'Estat. Aleshores nosaltres n'hem fet la sol·licitud per una qüestió de prestigi, malgrat que hi hagi opinions contràries.

P. Quants membres són a l'Acadèmia?

R. Actualment molts, perquè en principi són acadèmics no numeraris tots els col·legiats del col·legi de Catalunya, segons els estatuts inicials.

El que ara volem intentar és que continui la mateixa dinàmica que en altres acadèmies com poden ser les de medicina o de farmàcia en l'àmbit local o nacional on, quan hi ha alguna baixa, uns padrins dins la mateixa Acadèmia presenten altres aspirants que, per la seva

trajectòria professional, pot ser interessant que formin part de l'Acadèmia.

Aquesta nova dinàmica està essent realment difícil d'aplicar. No sé pas si ens en sortirem, però la voluntat hi és.

P. És veritat que entre AVEPA i el sector de petits animals de l'Acadèmia hi ha certes discrepàncies?

R. Això forma part de la «llegenda negra». No és veritat, el que passa és que alguns membres de l'Acadèmia, com és el meu cas, havien estat a AVEPA amb anterioritat. AVEPA va sorgir de la secció de petits animals de l'Acadèmia.

De tota manera, si hi ha hagut mals entesos sempre han estat d'abast personal i mai no institucional. Les relacions entre AVEPA i petits animals de l'Acadèmia són bones. S'ha d'entendre que jo sóc el president de l'Acadèmia i un dels fundadors de AVEPA, cosa per la qual m'estimo aquesta associació com si d'un fill es tractés. A més, en sóc el President d'Honor, la qual cosa amb fa sentir molt orgullós. Els malentesos sempre hi són quan hi ha tercers que tergiversen les coses. Jo li puc assegurar que per part d'AVEPA i de l'Acadèmia estem disposats a treballar conjuntament, segons he parlat amb el president d'AVEPA, i sense la interposició de l'un altre. A més, una de les il·lusions que tenim és que la Veterinària Catalana sigui forta i, si comencem amb lluites internes, no arribarem massa lluny.

P. EXPOAVIGA. Abans la portava AVEPA i en canvi aquesta edició i la darrera la portava l'Acadèmia. A què es deu?

R. El anterior president d'AVEPA ho va considerar d'aquesta manera, però aquest és un tema molt extens que podria avorir els lectors. Confio que AVEPA se'n podrà integrar, en la propera edició.

P. Què li ha semblat l'edició d'aquest any d'EXPOAVIGA?

R. Li puc assegurar que ocupa la segona o la

tercera plaça d'Europa i que l'ha anat escalant per mèrits propis.

Des del meu criteri, l'edició d'aquest any si no ha estat la millor de les edicions que s'han fet, sí que li puc dir que ha estat una de les millors.

P. De cara als 90, quin és el seu desig més gran per a la professió Veterinària?

R. Per a mi, la satisfacció més gran seria que tinguéssim cada dia una Veterinària més gran, més forta; que ens deixéssim de lluites internes. Cal tenir en compte que si no ho fem d'aquesta manera el mercat comú potser se'ns pot menjar i, per això, hem d'estar més units que mai. Si volem que se'ns consideri, hem de tenir una preparació a l'alçada de qualsevol país europeu evolucionat. Malgrat tot, penso que en els darrers 25 o 30 anys la Veterinària Espanyola ha fet un canvi brutal i ens en podem sentir satisfets. Hem de fer que la Veterinària estigui unida per tal de poder continuar en desig, que les noves generacions de Veterinaris tinguessin interès a integrar-se en els temes de l'Acadèmia del Col·legi que els concerneixen. Que, per exemple, participessin en els canvis de junta, que no pensessin que són massa joves, que sàpiguen que són necessaris i que són el nostre relleu i els necessitem. Que els joves pensin que, a més de ser grans professionals, també poden ser polítics dins la professió. Aquesta és una de les mancances que sempre ha tingut la nostra professió. Falten polítics que defensin els nostres interessos i, si no els tenim, sempre serem una professió de segona categoria. Això m'irrita i m'indigna.

A Miquel Luera l'irrita i l'indigna que la seva professió de la que n'és doctor sigui menys considerada que altres professions que com la seva es dediquen a la sanitat, en porten el nom i tots els qui la practiquen són doctors sense fer cap doctorat. □

El reglament de petits animals

El creixement del nivell de vida en les darreres dècades ha permès l'emancipació de la clínica d'animals de companyia com a una activitat sòlida que permet la plena dedicació del professional i, conseqüentment, la millora científica i de serveis.

Podem parlar d'una veritable revolució en la consideració dels petits animals en la societat i en la imatge del veterinarí com a metge d'aquests. Al costat d'aquest fets positius per al conjunt de la professió, en podem trobar d'altres que enfosqueixen el panorama. D'aquí la necessitat d'establir unes bases mínimes i el naixement del reglament.

El reglament sorgeix amb uns objectius i prioritats essencials: assenyalar uns mínims de dignitat professional per al veterinarí i per al seu lloc de treball; lluitar contra l'intrusisme i la competència deslleial i homogeneitzar la imatge que oferim/projectem a l'exterior. Neix també amb la vista posada en una plètorra que s'acostava i que avui comença a ser una realitat.

Sembla obligat que, en comentar qualsevol llei o reglament, el crític comenci curant-se en salut tot manifestant que aquesta o aquest no li acaben de fer el pes. Fàcilment podem trobar contradiccions, incoherències o mancances per desqualificar un text. El reglament de clíniques no n'és cap excepció, però no pot negar-se-li el seu paper d'eina, modesta però útil, imperfecta però aplicable i per això mateix, beneficiosa per al conjunt de la professió. Satisfactòriament, podem comprovar que la majoria de companys ha pres l'opció, sempre difícil, de donar qualitat, esforç i dedicació, convertint el clínic en un metge als ulls del client i, alhora, servint d'exemple i d'estímul als qui comencen.

Dels objectius que perseguia el reglament queden com a assignatures pendents l'intrusisme-competència deslleial i la saturació del mercat.

El primer estretament lligat a l'ocelleria i a les condicions d'aquesta: inseguretat laboral-fiscal del veterinarí, horaris mínims i pluri-ocupació que impideixen

un seguiment del que es fa durant les hores de no visita. Si quan un ocellaire comença no sap diferenciar una xeringa d'una agulla, al cap d'uns mesos veu, tracta, prescriu i aconsella el «seu» veterinarí davant dels nassos del client. Ningú no pot negar que la millor escola d'intrusisme la posem nosaltres mateixos en acceptar una feina en aquestes condicions. Es llastimós comprovar que qualsevol xicot de 16 anys «exigeix» contracte i un home/dona de vint-i-tres, universitari, s'exposa a ser despatxat sense la més mínima consideració. Això es dona i cal dir-ho, perquè no ens beneficia a nosaltres sinó al botiguer. La indefensió del nostre company és total, i més, si com sol passar es troba fora de joc sense llicència fiscal, seguretat social, etc. I malgrat tot, no deixa de perjudicar els seus companys en evitar uns riscos i acceptar un joc que ens embruta a tots. En aquest aspecte, el reglament ha solucionat alguns casos, cal fer-ne esment, la millor resposta l'han donada la majoria fent una aposta per la qualitat i el lliure exercici de la professió. Queda el problema de la ocelleria: quan un company la deixa, immediatament n'hi va un altre. I aquí no falla el reglament sinó l'aplicació que n'hem fet tots plegats; s'actua lentament, amb excés de paperassa i amb timidesa. Potser falta diàleg; cal parlar serenament i amb fermesa amb aquest nou company perquè és l'única manera de que ens enteguem. Falla també el col·legi en actuar de manera poruga i ambigua. Tots som prou grans per a saber que fem i assumir-ne les conseqüències.

El col·legi està obligat a defensar els col·legiats, la majoria dels quals treballa i s'esforça a oferir qualitat i a aixecar el nivell de prestigi. La inhibició davant situacions escandaloses comporta la decepció d'aquests 400 companys que treballen bé.

Honestament, és impossible d'acabar amb l'intrusisme mentre es permeti la consulta en ocellereries. L'exercici lliure de la professió no és incompatible amb impedir aquestes situacions d'encobriment de l'intrús i de minusvaloració de serveis a l'ocelleria i un altre en l'ocelleria. En el primer cas el veterinarí presta un servei al seu client: l'ocellaire; en l'altre el botiguer ven un servei als seus clients. L'altre gran problema és la saturació de mercat i, aquí, cal que els qui hem treballat en la comissió n'acceptem la culpa: l'article 10è, punt g, podria haver estat molt útil i és pràcticament desconegut. La comissió pot fer estudis, propostes i iniciatives per al millorament de la professió i aquest aspecte s'ha oblidat. Continuem sense saber on som: quantes fitxes necessitem per a viure dignament? Quina despesa fa el client mitjà? És, el mateix una clínica

a Pedralbes que una a Nou Barris, Vallirana o Moià? Quins serveis valora més el client? Quines tendències de futur es preveuen? Evidentment són estudis de mercat que escapen a les nostres possibilitats, però tantmateix són necessaris i útils per a tots. I la comissió pot orientar la Junta i proposar-li quines preguntes cal fer i qui (economistes, advocats...) les hauria de contestar.

Quan un jove llicenciat entra en el Col·legi i pregunta sobre les possibilitats d'establir-se, no té cap base seriosa i sòlida a què agafar-se. Li queda el recurs del seu ull clínic i de trepitjar carrers buscant excrements de gos com a terra promesa on instal·lar-se. Aquestes dades són bàsiques per a assessorar els nous col·legues i, si bé és cert que no tots en faran cas molts s'ho pensaran abans d'establir-se en llocs que racionalment estiguin sobresaturats. S'evitaran moltes tristes situacions clíniques «veïnes» i «d'ofertes» a nous clients.

Per ara tothom té assumit que moltes clíniques hauran de tancar, però això no pot fer-nos ignorar els patiments i tensions que aquesta reestructuració comportarà, i que, amb una bona informació, podrien reduir-se en gran mesura.

En aquest sentit, és significatiu que, mentre cada any es fan centenars de conferències, cursets o seminaris científics de petits animals, no se'n faci pràcticament cap sobre aspectes, potser no tan elegants, però tan útils com el clínic. I amb això no volem menystenir la valua dels actes científics sinó indicar-ne una careència, al nostre parer, important. Podràn existir especialistes si la fragmentació del mercat és tan gran que impideix que un cardiòleg, oftalmòleg o neuròleg vegi més de 3 o 4 casos a la setmana? Cal no oblidar que la pràctica i la dedicació són indispensables per excel·lir en un art. I la medicina, la nostra medicina, ha de ser-ne un, d'art.

La immensa majoria dels companys segueix el camí del rigor, la seriositat i la responsabilitat professional assumint encerts i errors, a poc poc, es va guanyant un prestigi que ens beneficia a tots, i és entre tots que cal trobar les solucions i aclarir les discrepàncies.

De la unió de tots aquells que veuen en la Clínica no tan sols un «modus vivendi» sinó també una manera de realitzar-se professionalment en sortirà la força que ens ha de permetre continuar avançant i millorant.

Josep Dalmau i Riera
Veterinari

Qualsevol mesura que s'adopti per a regular una activitat considerada lliure resulta sempre una mesura im-

popular, i sota aquestes condicions va néixer aquest reglament, carregat de polèmica.

Des de feia anys es veia la necessitat de regular d'alguna forma el sector de petits animals, especialment en la província de Barcelona. En aquesta província es donaven algunes circumstàncies especialment motivades per l'augment i l'agressivitat del sector comercial dedicat a aquests animals que ocasionava una gran proliferació de consultoris integrats als comerços que, en molts casos, no reunien les mínimes condicions per a desenvolupar l'activitat. A més, cal destacar que, la seva majoria, tenien una situació laboral o contractual inexistente o precària.

D'altra banda, es feia difícil de controlar l'intrusisme, ja que es desconeixia qualsevol dada sobre el nombre i la situació de consultoris, horaris, responsables d'aquests, etc. De vegades, s'havia intentat de posar en ordre aquesta problemàtica tant des del col·legi de Barcelona com en l'àmbit nacional, però les dificultats i, potser, la manca de perseverància va fer fracassar els projectes abans que s'hi posessin en pràctica.

Arribat el moment, coincidint amb la presumible plètor de veterinaris que es preveia, es va considerar la situació inajornable i, després de tots els debats adients i d'aprovar-se en assemblea general, es va posar en pràctica la seva aplicació. De tot això ja fa sis anys i ara és el moment d'efectuar-ne un balanç.

Quins han estat els resultats globals atès que no podem saber com seria la situació actual en cas de no haver existit el reglament? D'altra banda, sí que objectivament podem parlar d'uns resultats parcials com ara el fet que s'hagi creat un fitxer amb la distribució, serveis i horaris dels diferents consultoris i clíniques de la província.

Aquest fitxer s'ha desenvolupat amb una conciença col·lectiva respecte la necessitat d'acomplir, amb uns mínims, els requisits que garanteixin els mitjans per a portar a terme aquesta activitat en condicions. Altrament, s'han millorat les situacions als consultoris dependents d'ocellerries tant en l'àmbit tècnic com laboral i, en alguns casos, s'han suprimit situacions degradants i vejatòries. Amb tot això crec que s'ha contribuït a millorar la imatge d'aquest sector de la professió.

Existeix, però, una altra dada bastant objectiva, que és el fet que des d'altres col·legis de la resta de l'Estat, s'hagin interessat, en diferents ocasions, a conèixer aquesta normativa i la seva aplicació. Malgrat això, la situació a Barcelona, com abans comentava, és peculiar, però les valoracions són molt positives. També aquest reglament s'ha estimat interessant des d'altres professions afins i amb problemàtiques semblants a les quals també se'ls ha subministrat informació sobre el tema.

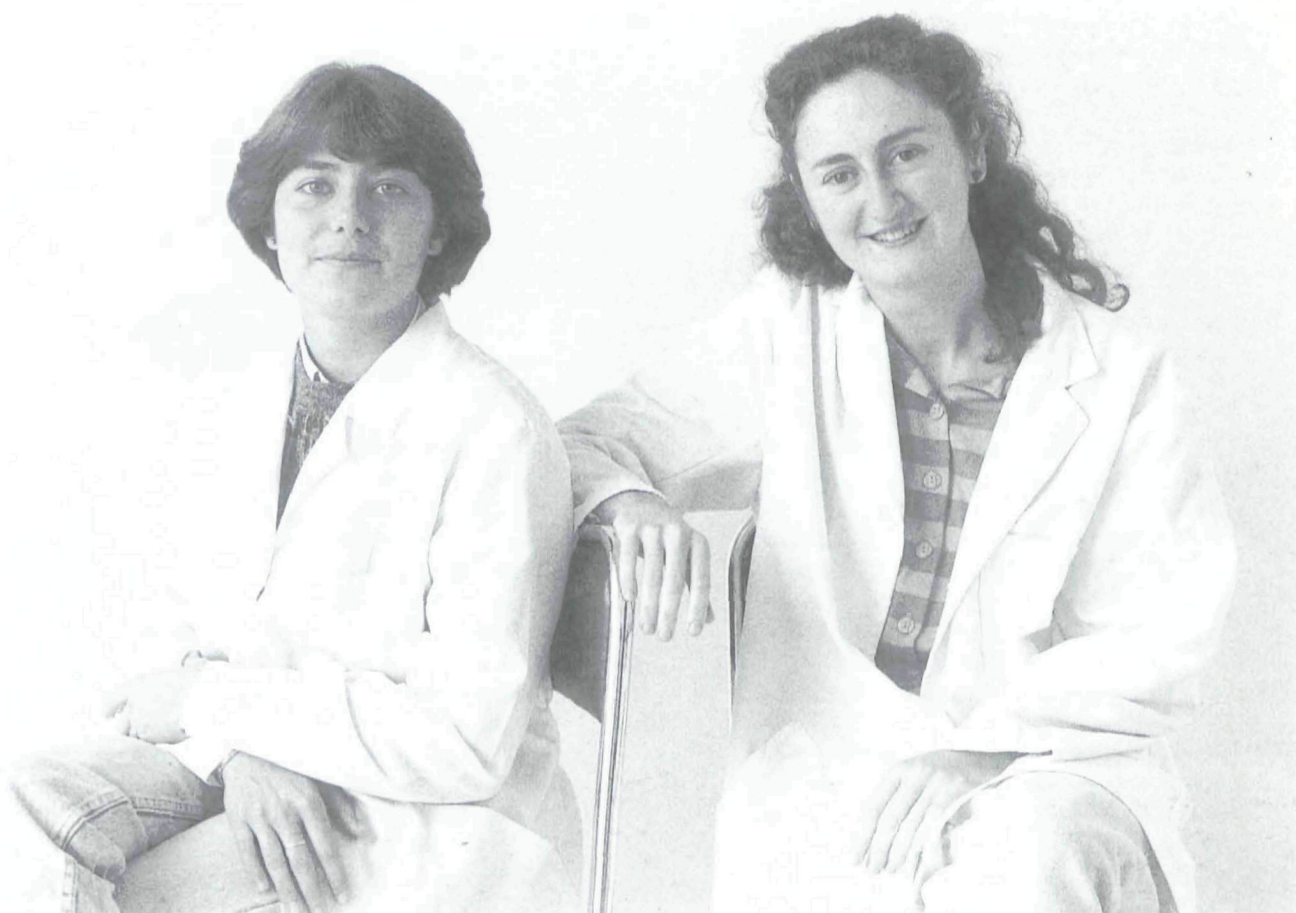
En resum, i en la meua opinió, aquestes dades parcials són suficients per a fer una valoració acceptable i positiva d'aquest reglament.

Al mateix temps, aprofito l'avinentesa per a agrair la tasca compliment del reglament perquè, de vegades, la seva feina pot ser ingrata, però és eficaç.

Francesc Florit i Cordero
President del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya

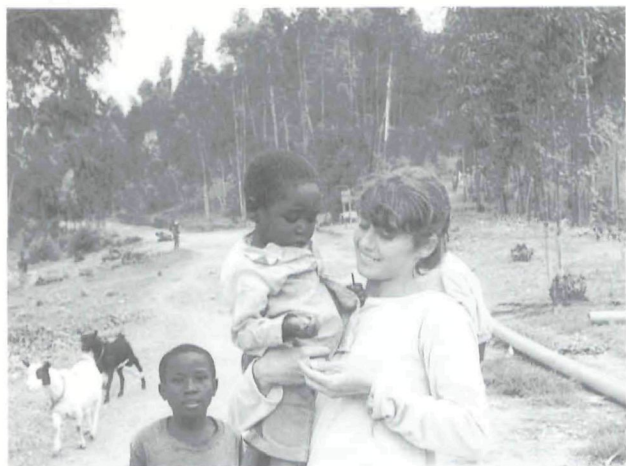

VETERMÓN AL ZAIRE

Sara i María irradien felicitat quan ens mostren les fotografies que van fer durant el mes que es van passar a Kikuvo, al Zaire. Les dues són veterinàries des de fa dos anys, tenen 24 anys i, de moment, pocs lligams que les retinguin a Barcelona; a més, tenen molt clars els seus objectius immediats. És per tot això que estan disposades a marxar, tan aviat com puguin, a desenvolupar un projecte de quatre anys en aquesta zona tercermundista, en la qual han fet una prospecció a fons. Ara per ara treballen en una clínica de petits animals de Barcelona, però tenen les maletes preparades.

Sara Casch i María Cas són dues veterinàries de VETERMÓN, veterinàries per al tercer món, que a mitjans de setembre es van desplaçar a la República del Zaire per a avaluar les possibilitats que tindria un projecte de cria de gallines i conills a KIKUVO, a la regió del Nord Kivu.

La pitjor dieta alimentària de la població en aquesta zona va fer pensar a un enginyer agrònom que hi estava treballant, que la cria de gallines, cabres i conills permetria millorar aquesta alimentació si es formava la gent mitjançant cursos i granjes demostratives.

P. Com va sorgir la idea de fer aquest projecte?

S. Aquest és un dels projectes en què VETERMÓN hi treballa des del principi. Nosaltres ens vam posar en contacte amb gent que sabem que estava treballant al tercer món. Una de les respostes que vam obtenir va ser la d'un enginyer agrònom que treballava en la millora dels conreus i que es va adonar que la dieta de la població era molt baixa en proteïna animal. La idea de treballar amb gallines i conills va creure que podria ajudar a donar un tomb al règim alimentari dels habitants d'aquesta zona.

De bon començament, ens va demanar consell de com es podria realitzar l'experiència però, més endavant i segons la nostra manera de treballar, ens va semblar podríem anar fent una avaluació més exacta sobre la marxa. A més, aquest enginyer ha organitzat diverses granjes i estudis sobre les possibilitats de l'agricultura amb molt poques ajudes i totalment en solitari. A vegades, fins i tot, sense cobrar cap sou i, a voltes, posant diners de la seva butxaca.

P. Perquè..., quina és la situació veterinària al Zaire?

M. Bàsicament no n'hi ha, de bestiar, però amb les gallines, per exemple, les deixen soltes i a la nit les tanquen a la cuina. No fan cap tipus de producció. Amb les cabres fan el mateix: al matí les lliguen a un arbre i elles soles pasturen el que poden. A la nit passen a recollir-les i així van fent. Malgrat tot, des de fa un any i mig la FAO ha

començat a fer cursos sobre la producció de gallines i ara un centenar de persones han començat a construir galliners a pesar de fer-los d'una manera molt rudimentària. De tota manera, cal tenir en compte que si a la zona hi ha 100.000 habitants només n'hi ha un centenar que apliquen el que han après. La idea de Vetermón és potenciar aquestes experiències i introduir-hi la cria de cabres, que té molta tradició en aquesta zona tot i que la FAO no l'ha tocada.

S. Cal pensar que si una família de 12 membres té mitja dotzena de gallines no se les mengen perquè representen un signe de riquesa i al mateix temps les guarden per a ocasions molt especials com pugui ser la visita d'un foraster o d'un familiar. En el cas de les cabres, serveixen de dot quan s'ha de casar un fill.

El que bàsicament els falta és organitzar-se una mica per a poder explotar els pocs recursos de què disposen.

P. Climàtica i geogràficament, quines són les possibilitats del ZAIRE?

M. El país està format per grans extensions. Hi ha molts poblets que es toquen l'un amb l'altre. Vas caminant i no deixes de veure cases, però el nucli d'un poble amb un altre pot estar separat per uns 3 o 4 kms.

P. Durant el mes que va ser allà, en què consistia el treball d'un dia?

M. Ens llevàvem sobre les 6 o 2/4 de 7 i després d'esmorzar ja teníem el programa fet: ajudàvem la Carme (la Carme és l'enginyer agrònom que treballa la zona i amb qui prèviament s'havien posat d'acord) en les seves tasques com ara en les tècniques de plantar patates o d'algunes altres tipus, o bé a donar algun curs als agricultors. Després anàvem a veure els criadors que la FAO els havia ensenyat a instal·lar —s'ha de tenir en compte que estaven repartits per tota la zona— i malgrat que tots eren si fa no fa, iguals, els explicàvem que ho tenien força bé per a motivar-los. Comentàvem els problemes amb què es trobaven, que també solien ser els mateixos, i nosaltres agafàvem dades sobre la situació i parlàvem amb les autoritats locals.

P. Un cop feta l'evaluació de la zona, quins passos cal seguir de cara a la concreció del projecte?

M. Ara s'ha d'elaborar un projecte segons uns esquemes que marca la CEE, que és qui dona la major part de la subvenció i, un cop respost el formulari de per què es fa, amb quins objectius i quanta gent en sortirà beneficiada, s'envia a Brussel·les amb un pressupost detallat. En cas que sigui aprovat, donen els diners i, aleshores, ja es comença a treballar en el projecte.

P. Aquest pressupost, a quan puja?

M. El pressupost detallat encara no està acabat però calculem que voltarà els 50 o 60 milions tot el projecte en 3 o 4 anys.

Annals Veterinaris

D'aquests diners, la CEE en pot donar un 40% i la resta s'ha d'aconseguir entre els socis de VETERMÓN i d'altres institucions que estiguin disposades a col·laborar-hi. En aquest sentit, ja hem fet una sol·licitud al Ministeri d'Afers Exteriors, a la Generalitat o altres institucions d'ajuda al tercer món com n'es Mans Unides.

P. En cas que el projecte es tirés endavant, esteu disposades a dur-lo a terme vosaltres mateixes?

M. En principi sí.

S. Si les coses van bé i no s'endarrereixen estic disposada a anar-hi tot i que hagi de deixar la família: hauria però d'haver-se concretat tot en el termini de mig any o un any com a molt.

Més tard ja no puc preveure on seré.

M. La motivació que tens per a treballar en el Tercer Món no la tens enlloc. Malgrat que no hi ha ningú imprescindible, et sents més útil en un lloc on fan més falta els coneixements que no pas en un lloc on hi ha molta gent que pot fer el mateix que tu hi estàs fent.

De tota manera, suposo que si nosaltres no hi anéssim hi hauria algú altre que acudiria a donar-los un cop de mà, però el treball on fas més falta sempre és més gratificant.

P. Un cop heu tornat, quina valoració en faríeu, del que heu vist?

S. Bàsicament ens ha sorprès l'organització social a partir del nucli familiar. Un nucli familiar creat a partir del moment en què un home i una dona es casen i comencen a tenir fills. La dona és l'esclava de la casa en tots els sentits i els fills són la riquesa de la família perquè són la mà d'obra:

com més fills tens, més possibilitats hi ha de poder conrear.

De cara a la dona, la situació és denigrant. Sovint, mentre ella treballa al camp, l'home fa la xerrada amb altres companys seus sota un arbre. La dona és la que té les pitjors condicions de vida i està en una completa desigualtat envers l'home.

M. De tota manera, cal entendre que el que nosaltres fem és un treball molt puntual però que, per part nostra i tal com estàn les coses, tampoc no es pot fer d'una altra manera.

S. Si tu vols anar a una zona i millorar-la, cal que facis un projecte integral de millora de tota la infraestructura del país en comunicacions, conducció d'aigua, medicina, agricultura, ramaderia... o sigui, en tot. Lògicament amb treballs com el nostre no millores el país, però ajudes perquè la situació d'uns quants quedi més afavorida.

P. A VETERMÓN, al marge d'estar disposada a ajudar, quanta gent hi ha disposada a marxar als països subdesenvolupats?

M. Bastant. Perquè te'n facis una idea, et diré que ara s'ha fet una crida per a anar a Guatemala i, de tot l'Estat, s'han presentat uns 25 curriculum disposats a marxar al gener, la qual cosa representa una xifra prou elevada.

S. Jo crec que entre el projecte de Guatemala i el del Zaire aconseguirem, fins i tot, una cinquantena de persones disposades a marxar.

D'aquesta cinquantena de persones, dues en són Sara i Maria disposades, amb VETERMÓN, a que la vida a KIKUVO, al ZAIRE, sigui més agradable. Volen aconseguir allò que fins ara són signes de riquesa, puguin ser signes de vida.

OPOSICIONS

El tema a debat d'aquest número no pot ser un altre que el d'OPOSICIONS. Escollir aquest debat ha estat fàcil per la recuperació que ha tingut entre la professió i perquè la història ha estat molt llarga.

Molts companys van esperar durant un llarg període de temps els resultats i, una vegada aconseguits, la majoria dels opositors han mostrat la seva insatisfacció i indignació per diferents motius però, sobretot hi ha en l'ambient un sentiment generalitzat que, segons les dades que més endavant us exposarem, fan pensar a la majoria en un possible brot «d'enxufisme». Malauradament, són molts, els qui han mostrat la seva indignació i precisament, són aquests els qui coneixen més dades de les que podríem publicar en aquest debat. És lògic, però, que no es vulguin fer paleses públicament les opinions personals quan hi ha en joc un lloc de treball i molt d'esforç i, a més a més, tothom se n'està quan les coses no semblen prou clares i transparents.

La història ja va començar quan es van convocar aquestes oposicions per a accedir al cos de veterinaris de la Generalitat de Catalunya i, a continuació, el Sindicat de Veterinaris va sol·licitar la presència en els tribunals d'una persona que no fos de l'Administració i que representés les institucions veterinàries o bé la Universitat: també es va demanar que, en finalitzar les oposicions es fes la lectura pública dels exàmens. Davant aquesta petició, l'Administració catalana sembla que no es va mostrar gaire democràtica i es va pronunciar amb una solemne negació. Cal destacar que l'Administració central va fer exàmens orals i públics, o escrits amb lectura final, en les seves oposicions. Això a modus d'exemple. Malgrat tot, no es pot acusar la Generalitat, ja que no ha infringit cap norma vigent en el sentit estricte de la llei, però en el sentit moral... millor que cadascú en tregui les seves conclusions.

Ara cal fer una reflexió: Per què als qui pertanyen a la professió veterinària se'ns aplica la legislació amb una visió només legal, però mai justa? (recordem la reestructuració, l'exclusió del grup de sanitats locals, oposicions...).

Però continuem amb el tema que ens ocupa: les OPOSICIONS; fem un repàs als resultats:

1. Prova del temari comú:

- * Places 198.
- * Presentats 442.
- * Aprovats 267 (61%).
- * Suspesos 175 (39%).
- * Nota mitjana Serveis Centrals i Territorials DARP: 7,2.
- * Nota mitjana Serveis Centrals i Territorials S.S.: 5,6.
- * Nota mitjana Comarques i excorxadors: 5,4.

Veient aquests resultats ens limitem a donar camp lliure a la imaginació del lector.

2. Prova específica:

	Presentats	Aprovats	Suspesos
Veterinaris SSCC i SSTT	20	17	3
Veterinaris Comarques	101	51	50
Veterinaris excorxadors	47	24	23
Veterinaris lliures	95	24	71

Aquestes dades només poden dur a la indignació general de la professió, amb tot el respecte per aquell company que, mereixent aprovar, ha aprovat; el fet doncs, ha suscitat la presentació d'una trentena de Recursos d'Alçada individuals i una exposició dels fets per part del Sindicat de Veterinaris de Catalunya davant el Síndic de Greuges.

Tot i així, la professió continua qüestionant-se una sèrie de preguntes sobre fets que, encara avui, no enten i per als quals li agradaria de trobar una resposta:

— És just tenir un col·lectiu de més de 250 persones esperant més de 4 mesos els resultats d'unes oposicions? (a Madrid eren més ràpids).

— Va ser molt greu la discussió entre els dos Departaments (DARP i S i SS) a l'hora d'arribar a un acord final?

— El tribunal, es creu qualificat, moral i tècnica-ment per a afirmar que el nivell dels veterinaris és molt baix?

— Els números amb que es van identificar els exàmens van respondre a la desitjada imparcialitat?

— En tindrà prou, el DARP amb tan sols 80 places no cobertes per a mantenir al seu personal sotmès?

— N'ha quedat cap de familiar o amic dels membres del Tribunal, que no hagi aprovat?

Resten obertes aquestes qüestions perquè tots els implicats, tant els qui decideixen com aquells en què recauen les decisions, puguin dir-ne la seva. Si més no, creiem que tot el col·lectiu veterinari hauria de manifestar-s'hi.

Actes de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries per l'any 1990

Gener

Està previst que a la segona quinzena d'aquest mes es facin les Jornades sobre «Producció d'Avicultura Alternativa».

Els dies 27 i 28 es faran a Barcelona les II Jornades Mèdico-Veterinàries: «Articulació dels malucs». Les places són limitades i la quota és de 30.000 pessetes.

Febrer

El dia 9 a Barcelona la professora Caridad Sánchez Acedo i la Dra. Montserrat Portús tractaran sobre «Ascariadisis Animal i larva migrans: un problema de Salut Pública».

Els dies 16 i 17 o 23 i 24 el Dr. Giovanni Maffeo i altres participarem en el tema «Fisiopatologia de la Reproducció de la Cerda».

També al llarg d'aquest mes farem una reunió sobre Reproducció porcina.

Març

Els dies 3 i 4 Jornades sobre el comportament animal i la relació animals de companyia-societat, patrocinat per Effem Espanya i el Waltham Centre for the Nutrition.

Els dies 15 i 16 Jornades sobre Tecnologia dels Aliments a Barcelona.

Els dies 31 de març i l'1 d'abril a Barcelona, «Avenços en cirurgia (fibroendoscòpia, digestiu, traumatologia, urogenital, oftalmologia, etc.). Places limitades.

Abril

A la segona quinzena «Nutrició i Producció Porcina».

Els dies 20 i 21 «Mamitis».

Juny

Els dies 7 i 8 a Barcelona «Jornades sobre medicaments veterinaris».

Altres actes amb dates sense determinar:

Concurs de pintura amb el tema «Natura» categoria infantil i adults.

A Girona, «La ràbia» pel Dr. José López Ros.

Sessions sobre restauració i veterinària.

Jornades sobre avenços en la cirurgia de petits animals.

Segon curs de Medicina i Cirurgia Equina.

Tercer Curs de Patologia i Clínica Bovina.

Jubilats

El propassat dimarts dia 7 de novembre es va celebrar la reunió que s'havia convocat a tots els veterinaris jubilats de la província de Barcelona. El motiu principal era seguir les instruccions de la «Asociación Nacional de Veterinarios Jubilados - Consejo General de Colegios Veterinarios de España», d'escollir un representant provincial d'aquesta Associació a Barcelona. Es va creure que, havent-hi un representant dels jubilats en la Junta del Col·legi, havia de ser ell mateix qui representés aquella Associació.

Complimentar aquest tràmit, es va passar al comentari de la situació de les pensions assignades als veterinaris titulats jubilats; són ja diverses les sentències judicials que han resolt favorablement les respectives reclamacions contra el fàmos 25 per cent de reducció de la pensió pels anys que se'ns va assignar jornada reduïda, per tant, es va acordar que ens dirigíssim de forma col·lectiva al lletrat que, segons alguns companys, ha aconseguit des de Madrid més èxit en aquest tema perquè ens fes una oferta dels seus serveis. Els veterinaris jubilats que no van assistir a la reunió i estiguin interessats en aquest assumpte podem comunicar-ho al col·legi i, oportunament, es farà arribar a tothom els resultats de les gestions.

Malgrat tot, segons l'advocat assessor del Col·legi, els qui vàrem presentar la reclamació al TEAC (Tribunal Econòmic Administratiu Central) haurem d'esperar la resposta d'aquest organisme abans d'iniciar la via judicial.

També s'hi van comentar, i això afecta tots els funcionaris jubilats als 65 anys, les reclamacions que han obtingut resultat positiu en el sentit que l'administració ha d'abonar als recorrents la diferència entre el que cobren de pensió de jubilació i el que haurien cobrat en cas d'haver continuat en actiu fins als 70 anys.

Es va parlar també de l'augment de les pensions de classes passives a fi i efecte d'apropar-les a les equivalents en el règim general de la Seguretat Social a què feia referència la llei de pressupostos de l'Estat de l'any 1989 (representaran aproximadament unes 30 mil

pessetes mensuals i es cobraran a primers de desembre, endarreriments inclosos).

No vam comentar dos temes per manca de temps: el primer, la conveniència de fer-nos de la «Asociación de Jubilados de los Colegios Profesionales», entitat amb què està relacionada la nostra Associació a Madrid. En següent lloc, l'assistència a un congrés que se celebrarà el mes de desembre a Madrid i del qual donarà els detalls oportuns la Junta Central.

Altrament, està convocada una reunió dels representants dels jubilats a les 4 províncies catalanes a fi i efecte de marcar una actuació coordinada en la resolució dels diferents problemes que ens afecten. De tot el que sigui d'interès, se'n donarà coneixement.

Festival de Sant Francesc d'Assís Barcelona

Com ja és tradició, el propassat dia 7 d'octubre el Col·legi Oficial de veterinaris de la província de Barcelona va celebrar la Diada de Sant Francesc d'Assís, patró de la veterinària.

Els actes es van iniciar a la seu del col·legi amb el lliurament de diplomes i medalles als jubilats d'enguany, tots ells companys: Josep Berga i Jutglar, Agustí Carol i Foix, Agapito Celemín García, Enrique Díez-Rodríguez-Feliz, Salvador Guzmán i Hernández, Joan Llenas i Esquius,

Francesc Llobet i Arnán, Florencio Martín Hernández, Juan Molino Galindo, Carles Muñoz i Garcés, Guillermo Mur Arán, José Rodríguez Avedillo i Joaquim Serra i Roig.

Posteriorment, es va procedir al lliurament dels premis d'Estímul a l'Estudi als fills dels col·legiats que van aprovar els corresponents estudis en la convocatòria de juny. Després vam pujar al Temple del Tibidado per a assistir a la missa tradicional i al mateix Tibidado vam passar una bona estona en un agradable dinar de germanor.

D'acord amb la voluntat de la Junta del Col·legi, la festa, lluny de protocols i actes

institucionals, fou una trobada d'amics i companys per a passar una Diada de germanor aprofitant el tradicional dia del Patró.

Tarragona

La festivitat de Sant Francesc d'Assís es va celebrar amb un seguit d'actes que us passem a exposar a continuació. Primer es va fer una missa a l'Església dels Pares Caputxins, acte d'homenatge a dos veterinaris eminents: D. José Bonacasa Fernández, representant de les autonomies en el «Consejo General de Colegios Veterinarios» i President del Col·legi de Veterinaris de Tarragona i D. José Catalán Sastre, Inspector del Port de Tarragona.

L'acte d'homenatge va tenir lloc al saló d'actes del col·legi i va comptar amb la assistència de les màximes autoritats veterinàries.

D. Mariano Sanz Callejas, Director Provincial del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, D. Juan José Tous Arnabat, representat territorial d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, D. Magín Brufau i Estrada i D. José María Pérez Pérez, president del Col·legi Oficial de Veterinaris de Saragossa.

Va oficiar l'acte D. Valentín Carrascal Sánchez, Vicepresident del Col·legi de Veterinaris i cap de la secció social i laboral d'aquest.

A continuació va tenir lloc un dinar de germanor en un cèntric restaurant de Tarragona.

Tots els actes van resultar molt entranyables destacant que el Col·legi de Veterinaris de Tarragona ha tingut sempre un especial interès a honrar i retre homenatge als veterinaris, que per imperatius legals d'edat, deixen el treball professional.

Lleida

Aquest any hem celebrat la Diada del nostre Patró Sant Francesc d'Assís a Lleida capital el dia 4

Annals Veterinaris

d'octubre. Vam iniciar els actes de la festivitat amb la celebració de la Missa a l'Església de Nostra Senyora de Montserrat, per a dirigir-nos després al restaurant FONDA DE NASTASI on ens van deleitar amb un apetitós àpat.

Finalitzar el sopar, procedirem a fer el lliurament de Medalles i Diplomes commemoratius als companys jubilats aquest any: Alfons Llinàs i Call, Lluís Delgado de las Heras i Rafael Chavarria Crespo. El company Delgado va transmetre en nom de tots unes paraules d'agraïment a tots els assistents.

Com sempre, el president ens va agrair la presència i va instar la gent jove a participar majoritàriament en aquesta Festa de Germanor, que aquest any s'ha volgut celebrar el dia del Patró per sol·licitut d'alguns companys que creuen que no s'ha de desplaçar la Festa pel fet que sigui dia laborable.

Després vam tenir un animat fi de festa a la discoteca del mateix Restaurant amb una desfilada de models que amablement ens va oferir la comercial VIA QUARTA de la nostra ciutat. Acabada la demostració s'hi va rifar un dels models presentats entre els assistents. A més es va obsequiar tothom amb nombrosos regals oferits per diverses firmes col·laboradores.

Girona

El Col·legi de Girona ha celebrat la festa de Sant Francesc d'Assís a la vila de Ripoll. En aquest any del Mil·lenari de Catalunya ha estat fàcil trobar el lloc: hem anat al bressol de la nostra terra. Per a facilitar la concurrència es trasllada la celebració al diumenge següent a la festivitat del Sant i el primer acte fou l'assistència a la missa parroquial en el Monestir de Ripoll, que el comte Gifré el Pilós fundà el 879 i que fou el gran centre de la Catalunya Vella. La immensa volta de pedra i els set absis del segle XI guarden les tombes de molts comtes de Besalú i Barcelona.

Acabada la missa, vam visitar el claustre i la portalada que és l'obra d'escultura romànica més important del país. S'entén que les generacions que foren capaces de fer aquests monuments ho fossin també de cimentar un país. Vam visitar, seguidament, el museu de Ripoll que conté bones col·leccions d'etnografia de la comarca, teixits, ceràmica i una excel·lent mostra d'armes de foc portàtils i de calus que foren conseqüència d'una indústria del ferro que creà el «procediment català» que s'estengué per tot el món i perdurà fins a finals del passat segle en què sorgiren altres procediments de fabricar acer.

Acabaren els actes amb un dinar a la Solana del Ter, i al les postres es feu lliurement de la medalla de record als companys que han complert seixanta anys; també s'els va fer entrega dels

carnets de col·legiat als companys que han estat donats d'alta des de la darrera festa. Va ser la despedida oficial a cinc companys i la salutació d'arribada a vint-i-un joves.

La festa patronal és una reunió ben diferent de les altres que anem tenint en el col·legi durant el curs. És una excel·lent forma de conjuntar les qüestions professionals i tècniques amb l'amistat i l'ambient familiar. Desitgem que es pugui anar celebrant durant molts anys.

Congrés d'AVEPA

Els dies 10, 11 i 12 de novembre es va celebrar a Eurobulding de Madrid el XXIV Congrés Nacional d'AVEPA amb una resposta participativa important per part dels associats. En total, hi van participar 434 congressistes i 17 ponents nacionals. Els ponents nacionals. Els ponents estrangers van estar representats enguany pels Dr. Birchart i Cuoto, dels Estats Units, i J.P. Cotard i H. Laforge, de França.

Una sala amb un programa general, una altra amb la representació dels diferents grups de treball integrats a AVEPA i una darrera per a comunicacions lliures van ser les tres opcions que es van presentar als assistents. Els temes tractats van ser diversos: Hematologia, Oftalmologia, Cirurgia toràctica, Traumatologia, Dermatologia, Anestesiologia, Cardiologia, Neurologia i Gastroenterologia; tot un ventall de possibilitats per als assistents.

Amb aquest congrés, la junta d'AVEPA va voler deixar palesa una nova filosofia, respecte l'organització del seu congrés nacional, que no fa mes que recollir l'opinió d'un gran nombre d'associats.

La idea de fer un sol congrés fort i important on hi hagi cabuda per a tots els temes, que es realitzi en dates que afavoreixin l'assistència, i una quota reduïda, és el que aquests anys s'ha volgut posar en marxa, ja que el gran nombre de congressos que es celebren cada any a Espanya motiva que, poc a poc, es redueixi l'assistència a aquests amb el risc econòmic que això pot comportar a les associacions o entitats organitzadores.

Empreses que en els darrers anys han esponsoritzat jornades nacionals sobre l'especialitat (Effem Pal amb una ambigüitat de set anys i Friskies recentment) s'han compromès amb la junta d'AVEPA a deixar d'organitzar aquests actes en benefici dels congressos nacionals i de fer cada vegada més nombroses i importants les activitats en les diferents vocalies d'AVEPA.

Aquest XXIV Congrés ha estat més que el preludi i la prova d'allò que es pretén que l'any vinent sigui el congrés número 25 i volem que es recordi com a un gran esdeveniment científic i social dins la nostra professió.

Biblioteca

Cal destacar dues notícies d'importància: en primer lloc, el donatiu que el doctor César Agenjo Cecilia (autor, entre d'altres obres, de la famosa «Enciclopedia de la leche») ha fet a la nostra biblioteca el passat mes d'octubre. El contingut d'aquest s'especifica en la llista de ja que, no tan sols és significatiu el gest sinó també la qualitat tècnica de les obres donades.

En segon lloc, us informem del fet que, per primer cop, el servei de biblioteques i del patrimoni bibliogràfic de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha concedit a la biblioteca del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona una subvenció de 100.000 pessetes en concepte de manteniment d'aquesta, tot responant a la sol·licitud que el passat mes de maig vam fer arribar a la conselleria amb motiu de la Convocatòria de subvencions a biblioteques privades sense finalitat de lucre.

Una de les novetats més destacables d'aquest semestre és, sens dubte, la que el Dr. Lluís Ferrer us recomana tot fent-ne una breu recensió: «El

llibre *Small animal dermatology* s'ha convertit en un autèntic clàssic de la medicina veterinària». La primera edició (485 p.) es va fer l'any 1969 i va ser el primer text dedicat exclusivament a la dermatologia canina i felina. Els autors d'aquesta primera edició foren Robert Kirk, famosíssim professor de medicina veterinària de la Universitat de Cornell, i George Muller, veterinari alemany especialitzat en dermatologia i afincat a Califòrnia, on dirigia una clínica. L'èxit de la primera edició va propiciar que se'n fes una segona ampliada (809 p.) la qual va aparèixer l'any 1976 i, posteriorment, una tercera (889 p.) l'any 1983. En aquesta tercera edició, val col·laborar-hi també Danny Scott, professor de dermatologia de la Universitat de Cornell. Fou llavors que el llibre arribà a tenir un gran prestigi i una forta difusió. Segons una xifra només superada en el camp de la medicina veterinària per l'obra *Current Veterinary therapy IX* de Bob Kirk. La quarta edició que us presentem continua la tradició de les anteriors: dermatologia científica i actual. Hi inclou noves malalties i amplia les seccions d'oncologia, immunologia i patologia, tan d'actualitat. Senzillament deliciós i imprescindible.

UNIVERSITAT/ VETERINÀRIA

Cada dia, quan entro a l'aula per a donar-hi classe, se'm fa més clara una idea que fa temps em volta pel cap: el que faig a classe, més que ensenyar medicina veterinària, és distraure un grup d'adolescents il·lusionats i ociosos. I, si jo fós un bon professional de l'escenari i obrés en conseqüència, hauria de modificar el contingut de les classes, suprimint informació científica inútil i fent-les molt més divertides. Perquè, segons el meu parer, el fet està molt clar: no té cap sentit formar anualment 300 nous veterinaris a Catalunya — recordem que la nostra Facultat és, de les 9 de l'estat espanyol, la que més alumnes accepta anualment— quan el mercat laboral està saturat des de fa anys. De què serveix ensenyar a un jove de 21 anys a operar els lligaments del genoll si sabem positivament que no tindrà oportunitat de fer-ho després? Té sentit exigir amb rigor el tractament de l'epilèpsia del gos a un estudiant que de ben segur no trobarà feina en acabar? Obviament no. Perquè, actualment, no és que sigui difícil de trobar feina, és que ja és pràcticament impossible fer pràctiques sense cobrar, car la majoria de consultes i veterinaris estan saturats. Pensem, a més a més, que formar tants veterinaris no tan sols és estèril, sinó també impossible (formar-los bé, és clar). Perquè no tenim ni instal·lacions, ni professors, ni recursos econòmics suficients —els exemples esgarifosos serien inacabables— i també perquè la desmotivació creix entre professors i alumnes. Cada dia se'm fa més evident que el que fem a la nostra novíssima facultat no és més que matar l'oci. Pasar-hi l'estona.

De bon segur que us demanareu qui és el responsable d'aquesta absurda massificació. Des de la promulgació de la controvertida llei de Reforma Universitària (LRU) no hi ha dubte: les universitats decideixen autònomament la seva política d'ingrés d'alumnes. És a dir que, en el nostre cas la responsabilitat és de la Junta de Govern de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Els actuals dirigents de la UAB, lluint un tarannà progressista, sota el meu punt de vista força impregnat de demagògia, insisteixen en el fet que s'ha d'acceptar el màxim d'alumnes per centre, ja que l'ensenyament és un dret de tot ciutadà. És indiferent si la societat necessita o no aquests professionals, el veritablement important és donar resposta a una demanda social. Aquesta concepció té l'avantatge que, com els nous lli-

cenciats no troben feina, és igual si surten mal formats. I jo no discuteixo que aquesta concepció de l'ensenyament pugui ser vàlida per a alguns camps del saber (filosofia, història, literatura, ciències naturals...). Jo discrepo de la inclusió de la veterinària en aquest grup. Formar un bon veterinarí és extremament car i llarg i crec que la Universitat Pública ha de regir-se també per criteris de racionalitat i formar, aproximadament, els veterinaris necessaris. Sostenir que tot ciutadà que desitgi, per a augmentar el seu nivell cultural, aprendre a fer una cesària a una vaca té dret a que se li ensenyi gratuïtament en la Universitat Pública, crec que és tenir una concepció desmesurada de «welfare state» i de conseqüències nefastes. I vull dir també que hi ha Universitats Públiques —com la Universitat Politècnica de Catalunya— que no tenen aquesta filosofia i s'esforcen a formar els professionals que requereix la societat. Hi ha el perill que, d'aquí uns anys, la Universitat Pública sigui un centre de distracció i divulgació cultural i que els professionals qualificats i eficaços que necessiti la societat es formin en centres privats d'«èlite» —a França la situació ja és més o menys aquesta—. Tots els qui coneixem una mica la política de la UAB sabem que no sembla que la situació vagi a canviar a curt termini. És probable, fins i tot, que empitjori. Clar que d'això jo no em queixo, em queixo de no sortir a la guia de l'oci, apartat curiositats.

*Lluís Ferrer Caubet
Departament de Patologia i
Produccions Animals. UAB*

Reduir el problema a una manca de qualificació dels professionals és, si més no, un gran desconeixement d'aquests i de la seva tasca vers la ramaderia i la sanitat.

La progressió de la Ramaderia a Catalunya ha vingut donada pel treball d'uns veterinaris i d'altres professionals que estimen la seva feina. La presència del senyor Peix dins la Conselleria no ha reportat cap distanciament de la producció ramadera diferent de les altres Comunitats Autònomes.

L'erradicació de certes malalties no es deu, tal i com ens vol fer creure, a una simple direcció al seu càrrec, sinó a un seguit de mesures que qualsevol tècnic entès en la matèria ja propugnava de fa temps.

El pagament puntual i escrupolós dels porcs afectats de P.P.A. i concienciació dels ramaders han estat els factors determinants de la desaparició d'aquesta malaltia.

No volem parlar més d'història i volem veure el futur amb optimisme. Aquest plantejament, caduc i precipitat, comporta un esvaïment de les il·lusions posades per bona part de la joventut veterinària a fi de fer de les seves funcions uns actes que tinguin un reconeixement i una projecció vers la millora de les produccions ramaderes i de la sanitat.

Esperem que la nova etapa que hem d'emprendre tots plegats sigui en un altre tó, que es tinguin les idees clares d'on es vol anar a parar, de quines són les realitats que demanden de nosaltres de pagesia i la societat en general i de quina és la funció d'aquesta conselleria dins la política global de la CEE, cosa que, pensem, no ha tingut clara fins ara.

Per tot això, demanem de la nova etapa que ara encetem un diàleg clar, transparent, i raonat amb cessions per ambdues parts de postures radicals que no poden comportar res més que un escepticisme en tots nosaltres.

Jaume Balagué. Veterinari

Resposta al senyor Peix

Confusió, precipitació, mal plantejament, manca de recursos, incapacitat de direcció i menyspreu envers uns professionals, tot vestit amb tot de millores i amb llenguatge polític, és el que ha manifestat el senyor Peix.

Se'ns diu que els veterinaris no sabem presentar una reestructuració alternativa, això no és pas cert. El que sí diem és que no pot existir una reestructuració que, essent model únic, vagi bé per als dos departaments i per a tots els indrets de Catalunya.

La Borsa de Treball de la Universitat Autònoma de Barcelona

La Universitat Autònoma de Barcelona preocupada i receptiva pels problemes d'inserció laboral dels seus alumnes, promou la iniciativa de la creació d'una Borsa de Treball.

En el curs acadèmic 1988/1989 organitza una Borsa de Treball adreçada als alumnes de 4.^{an} i 5.e curs i llicenciats de les Facultats de Veterinària i de Ciències Econòmiques i Empresarials.

En aquest curs 1989/1990 s'amplia aquest servei a les Facultats de Ciències, de Ciències Polítiques i Sociologia, i a les Escoles Universitaries d'Estudis Empresarials de Sabadell i de Traductors d'Intèrprets. La seva voluntat és que en un futur pròxim puguin adreçar-se a tots els alumnes de 2.^{on} cicle i/o llicenciats/diplomats de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Amb aquesta iniciativa es preten connectar al món universitari amb el laboral, ja que sovint les expectatives creades en el medi estudiantil poden aparèixer força allunyades de les necessitats professionals, alhora que l'Empresa pot desconèixer l'abast de les innovacions que la formació universitària és capaç d'aportar.

Es cerca també satisfer la possible demanda de treball, en funció de l'oferta existent, tant pública com privada, diferenciant l'accés i els objectius. És a dir, mentres que per els encara estudiants es prioritzaran els aspectes formatius i orientatius en l'increment del coneixement del món de treball, en el cas dels llicenciats, és donarà més relevància a la inserció en el món laboral.

La Borsa de Treball no només es planteja vehicular l'accés del professional al mercat, sinó que també, amb el temps, té intenció de promoure l'oferta de treball. La Universitat no és una torre d'ivori. La Universitat no és un mirall passiu de la realitat social. La Universitat pren la iniciativa, intervé en la realitat social.

A efectes operatius això es tradueix en la divulgació dintre del món estudiantil de la especificitat del món laboral, mitjançant la presentació directa d'empreses, xerrades impartides per professionals sobre les diferents passes d'un procés de selecció (confecció de curriculum idoni i estratègies d'entrevistes, principalment) i promoció dels convenis de Cooperació Educativa.

En definitiva el que es preten és trencar el tòpic de la Universitat com a fàbrica, optimitzar la seva funció social.

Funcionament de la Borsa de Treball

Els interessats en inscriure's a la Borsa de Treball, ho poden fer mitjançant la complimentació d'una fitxa de demanda de lloc de treball, dissenyada especialment per a cada Facultat o Escola Universitària, l'acreditació d'alumnes de 2.^{on} cicle i/o llicenciats/diplomats per la UAB, la presentació del curriculum vitae corresponent, i l'abonament d'una quota simbòlica de 1.000 ptes., per curs acadèmic.

Les empreses o entitats interessades en la contractació, ho hauran de fer indicant el perfil del candidat desitjat i les condicions laborals requerides, mitjançant una fitxa d'oferta de lloc de treball. Per a cadascuna de les ofertes de treball, (independentment del nombre de places) l'empresa abona una quota de 2.500 ptes. en concepte de despeses de tramitació.

Quan la Borsa de Treball reb una oferta procedeix a la preselecció de candidats en funció del perfil demanat per l'empresa. Aleshores es comunica per telèfon als preseleccionats l'oferta concreta, facilitant tota la informació disponible, i s'envia a l'empresa el curriculum en el termini d'una setmana d'aquells candidats que hagin donat la seva conformitat. La selecció definitiva corre sempre a càrrec de l'empresa.

Nombre d'inscrits a la Borsa de Treball - Facultat de Veterinària.

Durante el curs acadèmic 1988/1989, es van inscriure un total de 107 persones de la Facultat de Veterinària. La distribució per cursos va ser la següent:

- 14 alumnes de 4.^{an}
- 52 alumnes de 5.^e
- 41 llicenciats.

En el present curs 1989/1990, a 21 de novembre, s'han inscrit un total de 52 persones. La seva distribució, per ara, és la següent:

- 2 alumnes de 4.^{an}
- 16 alumnes de 5.^e
- 34 llicenciats.

Malauradament no és fins el darrer moment en que els possibles usuaris de la Borsa consideren la seva utilitat, és en l'últim curs i un cop aconseguida la llicenciatura quan es plantejen la problemàtica de l'accés a món laboral.

Confiam però, que una tasca de sensibilització envers aquest col·lectiu, pugui facilitar un major coneixement de les seves possibilitats reals com a futurs professionals.

Ofertes rebudes a la Borsa de Treball de la Facultat de Veterinària

Durant el passat curs 1988/1989 es van rebre 7 ofertes per a llicenciats en veterinària, de les quals 5 eren per ocupar llocs de treball de tècnic comercial, per a clínica i a una empresa d'alimentació.

En els dos primers mesos d'aquest curs 1989-1990, s'han rebut a la Borsa de Treball 4 ofertes, 2 per a clíniques, per a professor de pràctiques i a la direcció d'una escola d'aviicultura.

Es ara en aquest curs, quan l'empresa sembla que comença a adonar-se'n dels avantatges de l'utilització de la Borsa de Treball. Més que no pas per un augment de la demanda real de treball, tot i que les expectatives semblen optimistes, aquest creixent interès és degut a la difusió d'aquest servei i/o als resultats i les garanties d'un procés de selecció que intenta ser el més accessible i eficaç.

Perspectives

De tota la tasca anteriorment citada, tenim raons per extreure una lectura esperançadora. S'ha afirmat un apropament de l'Empresa a la Universitat i un major coneixement entre ambdós universos.

El servei de la Borsa de Treball de la Universitat de Barcelona vol oferir en definitiva, la creació d'un pont entre la Universitat i l'Empresa. Aquesta tasca seria impossible sense la col·laboració de tots els estaments implicats, entre els que destaca el Col·legi de Veterinaris.

*Aurea Roldán
Responsable de la Borsa
de Treball de la UAB*

Una enfermedad mortal

Un brote epidémico que ataca mortalmente a la población canina se está desarrollando desde hace quince días en la zona próxima a Granollers sin que hasta el momento los veterinarios hayan descubierto sus causas. La epidemia ha causado la muerte de más de una veintena de animales domésticos en la franja que va de la otra zona del Congost en dirección Mollet: especialmente en la zona de la Estación-Norte, Can Durán, L'Ametlla, Lliçà... Curiosamente en Granollers-ciudad, oficialmente, aún no se ha detectado ningún caso.

Consultada por esta redacción el Servicio de Urgencias Veterinarias del Vallès nos ha confirmado la noticia así como los síntomas que presentan los perros fallecidos: aparentemente se trata de una conocida enfermedad canina llamada «moquillo». Los primeros síntomas son idénticos pero enseguida se advierte que la enfermedad es mucho más grave. Así nos los contaba un profesional de este servicio de urgencias:

«Es curioso ver como un perro bien alimentado y gordo pierde el apetito, deja de comer y en cuestión de uno o dos días entra en una fase de adelgazamiento extremo y deshidratación. En sólo dos días se mueren convertidos en puro esqueleto».

La causa de este fenómeno es desconocida ya que en algunos casos los perros muertos no estaban vacunados pero en otros sí estaban, teóricamente, inmunizados contra los virus que suelen atacar a estos animales. Así pues, mientras que las causas son desconocidas, los únicos datos que tienen los veterinarios son los de la elevada mortandad de animales en esa concreta franja de terreno. Las hipótesis barajadas son varias; desde las que culpan a un perro vagabundo, visto en la zona con un aspecto muy lamentable, como agente transmisor de la enfermedad hasta quienes lo asocian con la polémica esparcida de huevos envenenados por esta zona de la comarca.

El único consejo

Los consejos que estas mismas fuentes veterinarias dan a los propietarios de estos animales son los de estar al día en la vacunación tanto por lo que respecta a la parvovirus como a la trivalente (vacuna contra la hepatitis, moquillo y leptospirosis). «Muchas personas vacunan una vez a su animal y creen que con eso es suficiente. Esos son los animales que corren más peligro; las

vacunaciones deben ser periódicas, pasado un tiempo dejan de tener efecto y, por lo tanto, el perro vuelve a quedar expuesto a ese tipo de enfermedades comunes».

El problema en esta ocasión es el desconocimiento de los orígenes de la epidemia: «puede tratarse de un cambio genético en la estructura del virus del moquillo si eso fuera así la vacunación no sería suficiente pero en previsión debe realizarse».

No existe un censo camino en nuestra comarca, pese a que oficialmente el ayuntamiento tendría que tenerlo controlado a través de sus matrículas, pero son miles los perros que conviven en nuestras poblaciones las que están en peligro por mor de un desconocido enemigo que desde hace quince días está atacando, cual enemigo invisible, el organismo del mejor amigo del hombre. - Redacción

Revista Vallès. Novembre 1989

Sobre «una enfermedad mortal»

En lo concerniente al artículo aparecido en la Revista del Vallès del 21 de octubre del presente año, pág. 11, núm. 675, año XII: «UNA ENFERMEDAD MORTAL», el Servicio de Urgencias Veterinarias del Vallès, debe aclarar:

— Que la causa de este inaceptable artículo ha sido simplemente el hecho de requerir telefónicamente nuestra opinión y consejo, siempre a título informativo, sobre unos supuestos casos de muertes de varios canes por causas desconocidas, a juicio del periodista, los cuales no conocemos.

— Que en ningún momento de dicha conversación se nos mencionó la intención de publicar un artículo tan escandalosamente sensacionalista y con tan poca base, en el que se ponen en duda los conocimientos de los profesionales implicados, en particular, y de la profesión veterinaria en general.

— Que nosotros nunca confirmamos nada por que nunca existió tal «epidemia».

— Que nunca podríamos confirmar una noticia de esta índole y en el supuesto caso de ser cierta, siempre nos dirigiríamos a los organismos oficiales pertinentes y nunca a una revista y mucho menos con ánimo de lucro personal.

Esperando de ustedes un recto proceder, los abajo firmantes deseamos que esta re-

plica sea publicada con el fin de esclarecer las posibles dudas y confusiones creadas. Gracias.

Fdo. Servicio de
Urgencias Veterinarias
del Vallès

Revista Vallès. Novembre 1989

Ecologistas denuncian una epidemia canina en el Vallès Oriental

Barcelona.- La asociación para la defensa de los animales y la naturaleza Animal Help informó ayer a la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de la existencia de un brote epidémico que está afectando a los perros del Vallès Oriental, especialmente a los de las poblaciones de Mollet, Lliçà y L'Ametlla. Según Animal Help, la enfermedad presenta síntomas muy similares al «moquillo» y puede acabar con el perro afectado en tan sólo dos días. Animal Help recomienda vacunar a los canes con la inyección trivalente. - Efe

El Periódico. Noviembre 1989

El COI reafirma la hípica del 92 en Barcelona

El Ministerio de Agricultura y la Generalitat de Cataluña presentarán un informe conjunto el próximo miércoles ante la Federación Ecuéstrea Internacional (FEI) en el que expondrán que Cataluña está libre de la peste equina y las medidas que se han adoptado y adoptarán para preservarla de cualquier posibilidad de verse afectada por esta epidemia.

Por su parte, en la reunión mantenida ayer en Lausana (Suiza) entre la Federación Ecuéstrea Internacional y el Comité Olímpico Internacional (COI) se abordó la presencia de la peste equina en España en relación con los Juegos de Barcelona. Ambas partes reafirmaron su interés en que las pruebas hípicas del 92 se celebren en Barcelona y acordaron que la decisión definitiva la adoptará el COI antes del próximo año, 1990, previa recomendación de la FEI.

La presentación del informe conjunto entre el Ministerio de Agricultura y la Generalitat se realizará el miércoles en Barce-

lona, ya que el comité ejecutivo de la FEI —que preside la princesa Ana de Inglaterra— celebrará la próxima semana en la capital catalana una reunión en la que se tratará, entre otros temas, el de la peste equina española, y mantendrá un encuentro con el Comité Organizador de los JJ.OO. de Barcelona (COOB) y las autoridades sanitarias españolas.

Por parte del ministerio presentará el informe Carlos Escribano, subdirector general de Ganadería, y por parte del Gobierno catalán lo hará Jordi Peix, director general de Producció Animal i Indústries Agroalimentàries. Según pudo saber este diario, en esta reunión se comunicará a la FEI que la reciente muerte en Valencia de un caballo no se debió a la peste equina, sino a una intoxicación, posibilidad que se da cierta al ciento por ciento tras los análisis realizados de las vísceras del animal. La Generalitat de Valenciana, por prevención, ordenó que se sacrificaran otros 95 caballos.

En la sede del Comité Olímpico Internacional, en Lausana, se reunieron ayer Juan Antonio Samaranch, presidente del COI, y los dos vicepresidentes de la FEI, el conde Dieter Landesberg-Velen y el profesor V.M. de Sanctis. Este encuentro estaba programado desde hace unos dos meses y tenía como objetivo abordar cuestiones de interés común relativas a los efectos de la presencia de la peste equina africana en España y su posible incidencia sobre las pruebas hípias de los Juegos de Barcelona'92.

Dudas y preocupaciones

Fuentes del COI descartaron ayer que la reunión se hubiera convocado de urgencia para buscar una sede alternativa a Barcelona. Sin embargo, reconocieron a este diario que el Comité Olímpico Internacional se siente «muy preocupado» ante la evolución del problema de la peste equina. El hecho de que hayan debido sacrificarse caballos a sólo 300 kilómetros de la capital catalana, en Valencia, aun cuando pueda no deberse a la peste, ha puesto en alerta a la Federación Ecuéstre Internacional que duda de que las pruebas puedan celebrarse en Barcelona.

El pasado mes de septiembre, en Puerto Rico, el alcalde barcelonés Pasqual Maragall pidió al Comité Olímpico Internacional una prórroga de un año antes de adoptar cualquier decisión sobre la sede definitiva de la hípica de los Juegos del 92. El COI aceptó esta petición y aplazó su de-

cisión hasta el congreso que el organismo olímpico realizará en Tokio a finales del verano de 1990. Fue entonces cuando la FEI solicitó la reunión con Samaranch, llevada a cabo ayer en Lausana.

«No existe una lista de sedes alternativas», afirmó un portavoz del COI a este diario, descartando así que en la reunión de ayer se hubiera decidido nada al respecto. Sin embargo, en medios cercanos al COI se considera que, en caso de tener que renunciar Barcelona a las pruebas hípias del 92, éstas deberían disputarse en un lugar lo más alejado posible de España, por lo que se considera que el norte de Europa sería un sitio apropiado.

La única ocasión en que las pruebas hípias se celebraron en otra ciudad distinta a la de los JJ.OO. fue en 1956, cuando Melbourne (Australia) exigió una cuarentena de seis meses, lo que obligó a disputar la hípica en Estocolmo (Suecia) medio año antes. Curiosamente, España, que participó en las pruebas hípias, luego no tomó parte en los Juegos de Melbourne, como protesta por la invasión de Hungría por las tropas de la Unión Soviética.

Ayer, sin embargo, el COI y el FEI acordaron que, caso de tener que buscar una nueva sede para el 92, las pruebas hípias se celebrarán simultáneamente a los Juegos Olímpicos de Barcelona.

No obstante, la decisión definitiva se adoptará el próximo año. El Comité Olímpico Internacional ha pedido a la Federación Ecuéstre Internacional que elabore un informe con una recomendación final sobre si las condiciones veterinarias permitirían o no la organización de las pruebas en Barcelona. Esta recomendación deberá ser presentada al COI antes de que finalice 1990. Sin embargo, todo apunta a que la decisión final se adoptará en Tokio tres meses antes de que acabe el año.

Las medidas que adopte el Gobierno español para impedir la propagación de la peste, que por ahora ha causado la muerte de casi mil caballos, tendrán importancia decisiva en lo que acuerde la FEI. Al respecto, fuentes cercanas al COOB indicaron a este diario que las autoridades sanitarias españolas deberán presentar un plan de actuaciones en la reunión que el día 29 del mes actual celebrará en París la Oficina Internacional de Epizootias; en el informe español se explicará que la zona afectada (Andalucía) está aislada del resto del país, con unas provincias (Albacete, Ciudad Real y

Murcia) que hace de barrera sanitaria, y se pedirá que todos los caballos vacunados puedan salir libremente de España.

Entre los participantes en la reunión de ayer en Lausana figuraba, por parte de la FEI, el español Alvarez de Bohórquez, presidente de la comisión de saltos, y que sería el responsable de la organización técnica de las pruebas hípias del 92.

Caso de que las pruebas hípias no pudieran celebrarse en Barcelona y fuera preciso su traslado a una nueva sede, se abriría para el COOB el problema con los contratos de televisión. Dado que se disputarían los Juegos Olímpicos y las pruebas hípias en las mismas fechas, los derechos de retransmisión deberían repartirse entre Barcelona y la nueva ciudad organizadora. Fuentes del comité organizador indicaron a este diario que en los contratos de televisión, singularmente la de Estados Unidos —la que proporciona la mayor cantidad de dinero—, existen cláusulas en este sentido, aunque minimizaron las posibles pérdidas para el COOB, que algunas informaciones valoraban, en el mejor de los casos, en unos veinte millones de dólares, casi 2.400 millones de pesetas.

Vanguardia. Noviembre 1989

Un juzgado leonés pide declaración a 500 ganaderos sobre venta de carne tuberculosa

Antonio Núñez. León. Casi 500 ganaderos han sido llamados a declarar en León por el Juzgado de Instrucción número 1 en relación la venta y sacrificio de 3.000 vacas presuntamente tuberculosas, cuya carne fue desviada al consumo humano durante la última campaña de saneamiento de la cabaña provincial del vacuno, que supuso la comercialización de medio millón de kilos de carne sospechosamente enferma. Las actuaciones judiciales han sido abiertas por una denuncia de la asociación de consumidores Lancia, vinculada al PSOE, por un presunto delito contra la salud pública y estafa.

El juez ha tomado ya declaración a los directivos de varios mataderos —entre ellos, Distal y Frilesa— y próximamente lo hará a sus responsables sanitarios. Paralelamente se han recabado informes de la Diputación Provincial y de la Junta de Castilla y León sobre el fusiónamiento de las campañas de sanidad.

La venta para consumo humano de reses que daban positivo en las pruebas de tuberculina —con reacciones similares a las vacunas humanas contra la misma enfermedad— fue denunciada el pasado mes de agosto en la Prensa local por la citada asociación de consumidores, deduciéndose, en principio, responsabilidades tanto para los ganaderos propietarios de las reses enfermas como para la Junta Castellano-Leonesa, el Ministerio de Agricultura, la Diputación Provincial, los mataderos, los veterinarios y los tratantes de ganado.

El firmante de la denuncia fue un antiguo director general de Consumo de la Junta, Esteban Román, hoy presidente de la Asociación Lancia, quien, una vez destituido por el actual Gobierno Regional del PP, dice desconocer que en su época se procediera a este tipo de fraudes.

De hecho, la Diputación, la Junta y el Ministerio de Agricultura han basado las campañas de saneamiento de la cabaña ganadera, desde hace tres años, en indemnizaciones que oscilan entre las 50.000 y las 20.000 pesetas para reponer las cuerdas con vacas nuevas. El valor medio de cada ejemplar se sitúa en el mercado libre en alrededor de 120.000 pesetas.

El País. Noviembre 1989

Perros enfermos

Soy uno de los afectados por esos mercados locales que importan perros en tales condiciones que se mueren a los pocos días de haberles adquirido. De este hecho y situación es conocedora la administración competente (Generalitat de Catalunya) y el Colegio de Veterinarios, pero sigue manteniéndose la dinámica.

El mi caso concreto, adquirí un cachorro *husky siberiano* que al día siguiente empezó con vómitos diarreas y en un cortísimo espacio de tiempo murió por parvovirus.

Lo que sí he hecho, aplicando la Ley Catalana de Protección de Animales y el propio Código Civil, ha sido interponer demanda a la tienda donde lo adquirí, ya que no ha querido en absoluto hacerse cargo de la situación.

Agradecería que las personas afectadas por casos similares se pusieran en contacto conmigo: J.B. Chacón, calle Cáceres, 24, ático 1.º, 08014 Barcelona, con el fin de acabar con tales manejos, los cuales, repito, son conocidos por las entidades públicas citadas anteriormente. A pesar de todo, los pobres cachorros siguen siendo los más perjudicados, y los sentimientos de quienes actúan de buena fe han resultado engañados.

J.B. Chacón

El Periódico. Noviembre 1989

No existe brote epizootico

El Colegio de Veterinarios de Barcelona desmiente que exista un brote epizootico (epidemia animal) que afecte a los perros del Vallès Oriental, tal como anunciaba la asociación Animal Help.

Los veterinarios del Vallès Oriental han asegurado que no existen motivos que evidencien una epidemia animal en esta comarca. La confusión sobre este tema surgió a raíz de unas declaraciones de dos veterinarios de la zona en una revista del Vallès que, con posterioridad, fueron rectificadas oportunamente.

Teresa Calpe, Jefe de Prensa
del Colegio de Veterinarios
de Barcelona

El Periódico. Noviembre 1989

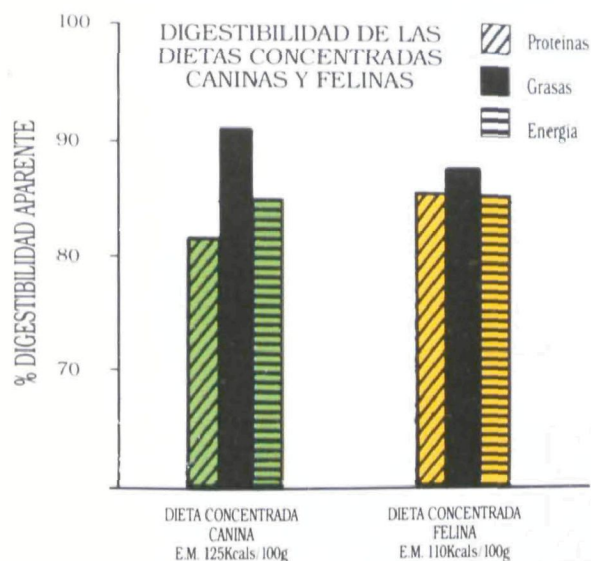

PRONTO ESTARAN SANOS.

Para los perros y gatos enfermos o convalecientes, el control de la ración es fundamental. Algunos precisan incluso dietas especiales. Pero por muy buena que sea una dieta, nunca será útil si los animales no quieren comer.

Ahora existe una línea de dietas totalmente nuevas para perros y gatos, desarrolladas en base a la autoridad científica del WALTHAM CENTRE FOR PET NUTRITION. Elaboradas por una compañía hermana de EFFEM en instalaciones de reciente creación, estas dietas poseen el más alto nivel de palatabilidad alcanzado hasta hoy. Por ello, usted puede estar seguro de que los animales a los que tiene en tratamiento, tendrán la nutrición que necesitan. Y de la forma que ellos prefieren.

Esta línea de dietas puede ser una gran ayuda en aquellos tratamientos en los que el animal necesita una comida de composición y valor nutricional muy precisos.

WALTHAM está reconocido desde hace mucho tiempo como un centro de importancia mundial en investigación, desarrollo y evaluación de productos para alimentación de animales de compañía. Su experiencia en este terreno avala desde hace años la confianza de los veterinarios en productos EFFEM como PEDIGREE PAL o WHISKAS. La constante labor de investigación y desarrollo del WALTHAM CENTRE FOR PET NUTRITION garantiza la adecuación de estas nuevas dietas a sus necesidades profesionales.

Como auxiliares de cada tratamiento, las nuevas dietas WALTHAM conseguirán que los animales a usted confiados se recuperen rápidamente.

Si desea más información, consúltenos:
Waltham Centre for Pet Nutrition.
(Effem España Inc. y Cia.)
María de Molina, 40
3.ª Planta — 28006 MADRID

Alta Tecnología en Manejo Dietético

desarrollados con
WALTHAM®

MAXIMA AUTORIDAD EUROPEA EN
NUTRICION DE ANIMALES DE COMPAÑIA

TAULÓ D'ANUNCIS

Annals Veterinaris

TREBALL

— Empresa multinacional i líder en el mercat de productes zoosanitaris i nutrició animal, amb seu a Barcelona, desitja contactar amb veterinaris amb experiència mínima de tres anys, almenys en un d'aquests camps. Es requereix: disponibilitat per a viatjar, dinamisme, inquietuts empresarials, desafiament i coneixement d'idiomes (preferentment l'angles). S'ofereix: treball en equip amb altres veterinaris, despeses pagades, incentius i condicions a convenir segons aptituds dels candidats.

Interessats: contacteu amb la Srta. Mercedes al telèfon 785 81 00.

— Centre Veterinari situat a la vora de Barcelona, precisa veterinari amb experiència en lloc similar perquè es faci càrrec del consultori.

Horari: dilluns a divendres de 17 a 20 hores, dissabtes de 10 a 13.30 hores. Condicions econòmiques a negociar. Interessats remeteu «curriculum vitae» i fotografia a l'apartat 216 de Gavà.

CURSOS I CONGRESSOS

— II Congrés Mundial sobre Papagais (cria en captivitat per a la conservació de les espècies), organitzat per Loro Parque.

Del 13 al 16 de setembre de 1990 al Puerto de la Cruz, Tenerife.

— I Congrés Internutonòmic Espanyol de Zoonosi, organitzat pel Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya i els

Col·legis Veterinaris de la Comunitat Autònoma Valenciana.

Del 15 al 18 maig de 1990.

— I Congrés Internacional de Química de l'ANQUE; residuos sólidos y líquidos, su mejor destino a Puerto de la Cruz (Tenerife). Informació per a un primer contacte amb el congrés: Associació Nacional de Química d'Espanya (ANQUE), Lagasca, 85. Telf. (91) 431 07 03.

Del 3 al 5 de gener.

TRASPASOS I VENDES

— Local de 60 metres quadrats a zona cèntrica de vianants. Perfecte per a clínica veterinària. Preparat amb instal·lació d'aigua, força i telèfon. En venda o traspàs. Telf. 675 15 64 (nits).

— Local de 50 metres quadrats a la Verneda, c. Cantàbria, 76. Parets enrajolades fins al sostre. Dos milions de lloguer per endavant i 33 mesos sense pagar lloguer. Interessats truqueu al Telf. 203 58 76. Teresa Coll.

PREMIS

— Premi Purina. Millors Expedients Acadèmics 1990. Viatge als EUA.

Gallina Blanca Purina S.A., institueix un premi a tres veterinaris que obtinguin la seva llicenciatura en la convocatòria de juny del curs 1989-90 i la carrera dels quals hagi estat feta en un màxim de 5 anys.

El premi consistirà en un viatge als EUA de 7 dies tot inclòs i estada en hotel de luxe durant el mes de setembre de 1990 o principis d'octubre, visitant l'Hospital Clínic Veterinari de Nova York, mundialment conegut i els laboratoris i el Centre d'Investigació de gossos i gats Purina, a St. Louis, els quals són els més grans del món; també s'anirà a St. Paul (Minessota) on hi ha la Facultat de Veterinària-Patologia petits animals (Prof. Osborne); a més a més es farà turisme a Niagara Falls a Montreal (Canadà) i a les poblacions visitades.

Les bases són: els recents llicenciats amb millors expedients acadèmics, hauran d'enviar abans del 15 d'agost de 1990 a: Serveis professionals Purina, P. Sant Joan 189, 08037 Barcelona, el certificat del seu expedient acadèmic de tota la carrera i l'adreça actual completa; per a evitar pèrdues convé enviar-ho certificat i amb acusament de rebuda o via Fax al 93 210 65 56.

També demanen la relació dels cinc millors per facultat de la secretaria corresponent. Seran escollits els tres llicenciats amb millor mitjana i de curs finalitzat en les facultats espanyoles.

Cada assignatura es valorarà segons aquest barem: Matrícula d'honor 6 punts, Excel·lent 4 punts, Notable 2 punts i aprovat 1 punt.

Les tres assignatures: Patologia General, Patologia Mèdica i Patologia Quirúrgica es valoraran amb doble puntuació.

La mitjana s'obindrà dividint el total de punts pel nombre d'assignatures.

SON MUCHOS AÑOS...

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

La dedicación, la experiencia, la continua investigación... son indispensables para poder ofrecer productos de calidad. Friskies lleva más de medio siglo elaborando alimentos completos para animales de compañía. Realizando importantes esfuerzos en el desarrollo de una investigación propia siempre en marcha. Prueba de ello son los últimos avances presentados en el pasado Congreso Mundial (WSAVA) acerca del metabolismo de la taurina, el síndrome urológico felino o la absorción

de proteína parcialmente hidrolizada en el perro. Usted ya nos conoce y sabe que nuestras fórmulas han estado permanentemente a la vanguardia de los nuevos conocimientos científicos, siempre con un mismo fin: ofrecer la garan-

tía de una gran marca, merecedora de toda confianza.

BIBLIOTECA
FACULTAT
DE VETERINÀRIA

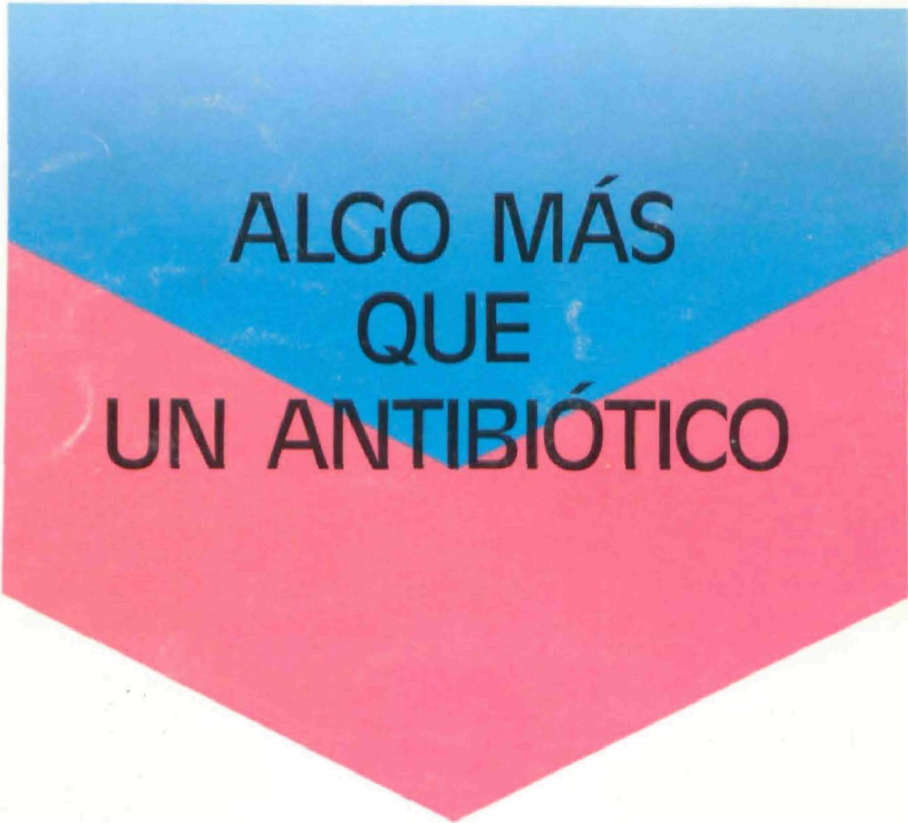
EXPERTOS EN NUTRICIÓN ANIMAL

BEECHAM

descubrió la
AMPICILINA
CLOXACILINA
AMOXICILINA

y ahora:

**ALGO MÁS
QUE
UN ANTIBIÓTICO**

Synulox

PRODUCTOS NEOSAN, S.A.
Departamento Veterinario de
BEECHAM ANIMAL HEALTH
J.A. Clavé, 92 - Tel. 371 32 62
08950 ESPLUGUES LL. (Barcelona)

